HALKIN SESİ 113

14 Haziran 1977
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

EVDEKİ HESAP VE GÖRÜNEN KÖY

Hangi partinin nasıl bir hükümet kuracağını bugüne kadar hangi sınıflar belirlediyse, gene onlar belirleyecektir; yoksa sandalyeler üzerine yapılan aritmetik hesapları değil. İktidarın CHP'ye verilmesi hakim sınıflar içinde dört yıldan beri gelişen bir eğilimdir ve bu eğilim ağır basmış bulunuyor.

Özellikle Avrupa ülkeleri ve onların yanısıra ABD'nin Türkiye'de bir CHP hükümeti görmek istedikleri uzun zamandır belirtiliyordu. Türkiye hakim sınıflarının ihtiyacı da Kıbrıs meselesini çözecek, uluslararası mali çevrelerden kredi sağlayabilecek ve içte emekçi sınıfların mücadelesini yatıştırabilecek bir hükümetin kurulmasıdır. Koç ve Sabancılar, bunu ancak bir CHP hükümetinin başarabileceği konusunda birleşmektedirler. Onların en temel meselesi, MSP'nin bulunmadığı ve CHP'nin de sıkı denetlendiği bir hükümetin iş başına gelmesidir. Demirel - Türkeşlerin hükümetten uzaklaşmasını ve can güvenliğinin sağlanmasını isteyen geniş yığınlar da bugün parlamentoda kurulabilecek en iyi hükümetin CHP hükümeti olduğunu düşünmektedir. Bütün bu olgular, CHP'nin bir uzlaşma hükümeti kuracağını gösteriyor. Demirel-Türkeşlerin bir Ecevit hükümetini önleme çabaları bugün için başarısız kalacaktır. Aslında Koçların, Sabancıların ve generallerin gönlünde yatan bir CHP-AP koalisyonu için de şartlar elverişsizdir.

Koçlar, Sabancılar, büyük toprak sahipleri ve büyük generaller, böyle bir uzlaşma hükümeti kurulurken, CHP'yi iyice denetim altına almaya dikkat ediyorlar. Hürriyet gazetesi bu olayı şöyle yazmaktadır:

"Bu bekleme devresinin sonunda eskisinden farklı bir yol izleneceği ve ikili bir iktidar yerine tek ve güçlü bir iktidarın daha faydalı olduğu ve barış getirecek bir kabinenin gerekliliğinde sağ duyu sahipleri birleştiler. Ancak ortada bir başka gerçek daha vardı ki, o da CHP'nin iktidara sahip olabilmesi için bazı tavizler vermesi gerektiğiydi.

"Bu tavizler ise her şeyden önce hükümetin kurulması ve hesap soracağız sözlerinin unutulması olarak ortaya çıktı..." (Hürriyet, 9 Haziran 1977)

Ecevit de, Türkiye'yi bugüne kadar yönetmiş olan bu "sağ duyu sahiplerine" istedikleri güvenceyi vermektedir. CHP Genel Başkanı yaptığı basın toplantılarında, milletin kendisine yüzde 42 oranında yetki verdiğini, dolayısıyla CHP Programını yüzde 42 oranında uygulayabileceklerini söylemektedir. Ecevit zaten kuşa benzeyen CHP Programının bu sefer tüylerini de yolmaktadır. Miting meydanlarında "işkencecilerden hesap soracağız, söz veriyorum" diyen Ecevit, "sağ duyu sahiplerinin" isteklerine uygun olarak bu sözlerini de unutmaktadır. Miting meydanlarında daha çok halkın sözü geçmektedir, fakat hükümet kurulurken "sağ duyu sahiplerinin" borusu ötüyor. Çünkü belirleyici olan, iktidarda hangi sınıfların bulunduğudur. Halk için iktidara gelmek, bir devrim meselesidir. Ecevit'in "halk devrimi" dediği şey ise, uzun yıllardır, Türkiye'yi yöneten hakim sınıfların iktidarının belli reform ve uzlaşmalarla sürdürülmesidir.

CHP'ye hükümet kurma yetkisi verenler, onu hükümetten indirme yetkisini de ellerinde tutmaktadırlar. Çünkü bugün iktidarın kaynağı halk değil, doğrudan doğruya onlardır. Hürriyet'in önemli yazarı Cüneyt Arcayürek bütün büyük burjuva basınının dile getirdiği bir düşünceyi şu satırlarla özetlemektedir:

"Verelim CHP'ye iktidar kuvvetini bir yıl, iki yıl, bir dönem iş başında kalarak ülkeye getirmeyi vaad ettiği düzeni yaratmasına yol açalım. ...Eğer CHP iktidarı isteniləni veremezse, ve kamuoyu bu sonuçta

(devamı 3. sayfada)

"TÜSDEK" ÖRGÜTÜNÜN ÜÇ AYLIK FAALİYETİ
8-9. Sayfada

TÜRKİYE ve YUNANİSTAN TEMSİLCİLERİNİN ORTAK AÇIKLAMASI
13. Sayfada

REVİZYONİSTLERİN MESS PATRONLARIYLA PAZARLIĞI
4-5 Sayfada

MHP'li SUBAYLARIN YOLSUZLUKLARI

Orduda halk çocukları ırkçı, turancı, şovenist ideolojiyle zehirlenmektedir. Ordunun kilit noktalarına MHP'li subaylar getirilmektedir. Bu subaylar, her türlü zorbalığı uygulayarak askerleri köleleştirmek istemektedirler.

Askerlerin harçlıklarında bile gözü olan MHP'li subaylar gece tertipleyecekleri eğlenceleri söyleyerek 9 500 lira para topladılar. İzmir'den kadın getirtip oynatacakla-rını ve rakı içileceğini söylediler. Sonra bu parayı kendileri yediler.

Su tesisatı için 8 200 lira toplatıldı. Su tesisatı yapılmadı. Bu para da MHP'li subayların cebinde kaldı. Eğitim alanının yapımı için alaydan bölüklere para ayrıldı. Bunun yanında askerlerden de para toplandı. Yapılan yere bu paranın onda biri bile harcanmadı. Kırtasiye için acemi askerlerden toplanan para 2100 lira idi. 4 250 liralık sahte fatura düzenleyerek bu parayı da yediler.

MHP'li subayların yaptığı insanlık dışı davranışlara karşı çıkan subay ve assubaylar sürgün, terfi yaptırmama ve disiplin cezaları verilmek suretiyle sindirilmek isteniyor. Yurtsever askerlere baskı ve zulüm yapılmaktadır. Örneğin dayak atılmakta, izin verilmemekte, sürekli gözaltında tutulmakta ve hep geri hizmetlerde çalıştırılmaktadır. İlerici gazeteler yasaklanmakta, Tercüman, Orta Doğu, Hergün gibi gazeteler zorla okutulmaktadır.

Kürt askerler hor görülmekte, "kıro" gibi sözlerle aşağılanmaktadır. Geri hizmete ve Kıbrıs'a genellikle Kürt çocukları gönderilmektedir. Yurtsever asker ve subayların MHP'li subaylara karşı mücadelesi her geçen gün yükselmektedir.

İSTANBUL

Bir kadın işçiden Ecevit'e mektup

"Sayın Ecevit,

"Sen iktidara gelirsen çocuklarımızı korkmadan okula gönderebilecek miyiz? İşçilerin grevlerine saldıran, öğrencileri kurşunlatan, halka zulmeden Türkeş'in komandolarından hesap soracak mısın? Her gazeteyi serbestçe okuyabilecek miyiz? İktidara geldiğin zaman izinli afişlere, yürüyüşlere polis saldırıları önlenecek mi?

"İktidara geldiğin zaman fakir halkın yiyeceklerine, giyeceklerine zam yapılmamasını istiyoruz. Çektiğimiz çile artık yeter! On senedir şu İstanbul'dayım, fakirlik bizim canımızı yedi. Şimdi evler çok pahalı. Arıyoruz, kiralık ev vermiyorlar. 'Çocukların fazla' diyorlar. Yani çocuklular dışarda mı kalacak? Çünkü kanun yok, herkes kendi istediği zammı getiriyor. Ben bir işçiyim. Maaşımıza bir zam gelirse hemen peşine her şeye zam getirirler. Hem de üç dört katı.

"Maden-İş'e bağlı bir televizyon fabrikasında çalışıyorum. Bizi hem patron sömürüyor, hem sendika. Bu adamlar üstelik seni destekliyorlar. Ben şaşıyorum.

"Bizim memleketimizde her şey var. Bütün düşman lar gözünü dikmiş. Bu büyük devletler hiçbir zaman bize fayda getirmedi. Eskiden Amerika'yla işbirliği yapılıyordu Şimdi de Rusya'yla başladı. Biz kendi yağımızla kavrulalım. İnşallah buna göz yummazsın. Eğer yumarsan, halk yummaz. Bunu hiç aklından çıkarma. Bunları yapmanı istiyorum."

"Not: Bu mektubun bir nüshasını Ecevit'e göndermiştim."

Bir Kadın İşçi

AĞRI'da BASKILAR

Ağrı'daki 12'inci Tümen komutanı Ali Özveren'in bölgemizde uyguladığı baskılar gittikçe artmaya başladı. Topladığı bütün asteğmenlere önce içlerinde öğretmen olup olmadığını sormakta, sonra şöyle demektedir:"Size söylüyorum. Afiş yapıştırmada, bildiri dağıtmada, ve komünistlik yapmada ustasınız. Burası bildiğiniz yer değildir. Milliyetçi olacaksınız. Bundan sonra hiç biriniz solcu gazete ve dergileri okumayacak ve ordu evine sokmayacaksınız". Tümen komutanının bazı MHP'liler le buluştuğu ve uzun uzun sohbetler yaptığı bütün Ağrı da bilinmektedir.

Yine asteğmenlerin odalarında ve dolaplarında yapılan aramada bulunan bütün kitap ve dergiler yakılmış, sahiplerine çeşitli cezalar verilmiştir. Buna karşılık, dolabından Türkeş in kitapları çıkanlar için, "Bunlar zararlı kitap değildir, sahiplerine geri verin" denmiştir.

Son olarak Ağrı'da çalışan bütün ilköğretim müfettişleri sürgün edilmişlerdir. Fevzi Topçuoğlu, Kazım Ceylan, Recep Nas, Alim Başaran ve Alaattin Gürsoy sürülen müfettişlerdir. Bunlardan Alaattin Gürsoy Ağrı TÖB-DER şubesi başkanıdır. Neşet Işık ve Sevim Demirel isimli iki öğretmenler de önce öğretmen okulundan or taokula, bu da yeterli bulun mayarak il dışına sürülmüş lerdir. Ağrı ilinin Hamur ilçesinde öğretmenlik yapan Rauf Aksu adlı öğretmen de "köy incelemesi" yaparak bölücülük ve komünistlik yaptığı gerekçesiyle Merkez Y. Yoldüzü köyüne sürülmüş tür.

Amcası MHP İl Başkanı iken Milli Eğitim Müdürlüğüne getirilen Baki Eraslan'ın ilk işi kendi kafasında olanları işyerine doldurmak oldu. Lise müdürü İsmet Öneroğlu, Almanca öğretmeni Mustafa Aslan ve öğretmen İsa Geçit il dışına sürüldüler. İsa Geçit'in başka bir yerde de görev yapamaması için baskılar yapıldı. Yine öğretmen Nevzat Yılmaz "zararlı fikirler" taşıdığı gerekçesiyle bir bucağa sürüldü.

Erzurum'dan Ağrı'ya özel olarak komandolar getirilmekte ve halk sindirilmeye çalışılmaktadır. Getirilen komandolar TÖB-DER'i basmışlardır. Ülkü Ocakları başkanı Baki Alpaslan TÖB-DER'de oturmakta olan İsmail Aydemir'i karnından ağır şekilde yaralamıştır. Olaydan sonra Baki Alpaslan tutuklanmıştır.

Ağrı'da il kütüphanesi ve Halk Eğitim Merkezi komandoların, Bayındırlık Akıncılar'ın üsleri haline getirilmiştir. Halk Eğitim Müdürü İlhan Özbek aynı zamanda Milli Eğitim Müdürü yardımcısıdır. Ağrı, bu durumuyla sanki MC'nin partileri arasında bölüşülmüştür. Faşist yuvaların dağıtılmasını ve yurtseverlerin yönetim kadrolarına getirilmelerini istiyoruz.

Ağrı'dan Bir Devrimci

MHP'li başçavuşun faşist propagandası

Gaziantep İslahiye'de 39. Piyade Tugayı Karargah Destek bölüğünde Halil Bay adındaki başçavuş her sabah içtimadan sonra verilen dersler de devrim düşmanı propaganda yapıyor. Bu başçavuş, erlerin namusa olan düşkünlüklerini kötüye kullanıyor. Askeriye sınırına yakın olan Telli köyünün gençlerinin tümünün devrimci olduk larını, bunların evlenmeyerek analarını, bacılarını kullandıklarını söylüyor. Kendisine "komando" lakabını takan başçavuş bütün dersleri faşist propaganda için kullanıyor.

Bütün yurtsever askerler, bulunduğumuz tümende, tabur da, alayda, bölükte, nerede olursak olalım MHP'li faşistlerin ordu içindeki örgütlenme faaliyetlerini açığa çıkartalım.

Yurtsever Bir Asker

İslahiye Sakçagözünde ağa ve jandarma baskısı

İslahiye'nin Sakçagözü (Kelerdiz) nahiyesi halkı yıllardır ağaların ağır baskı ve sömürüsü altındadır. Başta ağa Ali Köse olmak üzere, ülkücü-komando olduğunu söyleyen jandarma komutanı assubay Hasan Yılmaz, köy imamı Ali Tüner, Şiho Karalök Ortaokulu öğretmeni Hasan Basri Erdoğmuş halkı korkutmaya çalışıyorlar. İki ay önce ağa ve jandarma komutanı evlerinde toplantı lar düzenleyerek, ülkücü köy derneğini kurdular. Nahiyemizde Alevi-sünni çatışmasını körüklediler, Duvarlardaki "Alevi-Sünni Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun" afişlerini parçaladılar.

Dernek kurulduktan bir hafta sonra faşistler ilerici köy öğretmenlerinden Kamil Şamiloğlu ve Metin Geyik'e jandarma komutanının gözü önünde saldırdılar. Öğretmenler 28 gün rapor alıp şikayet edince, jandarma komutanı, "rahat durmazsanız olmaz, şikayet ederse niz başınıza dert açılır" diye tehdit etti.

Bu adamlar köydeki ilerici ve yurtsever kadınlara hakaret etmektedirler. Köy öğretmeni Türkan Aşar'ın evi, bu faşistler tarafından taşa tutuldu. Biz köy kadınları da konuşmak istiyoruz. Çünkü yıllardır bu topraklar üzerinde ter dö ken biziz. Kurtuluş Savaşını veren biziz. Zorlukları babalarımızla, kocalarımızla omuz omuza vererek göğüsleyen biziz. Ortaçağ karanlığının bizi hor gören ve mal gibi alıp sattıran düzenine karşı yeni yeni uyanıyoruz. Milli Demokratik Devrimle haklarımızı alacağız.

Gaziantep - İslahiye'den Devrimci Bir Kadın

HALKIN SESİ HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK/SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI/
YÖNETİM YERİ: KLODFARER CADDESİ 38/1, DİVANYOLU-İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: P.K. 1103 KARAKÖY-İSTANBUL
BASKI: DAILY NEWS/ YAYIN İLANLARI: 200 TL/ GENEL DAĞITIM: TÜR-DA/ ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ

EVDEKİ HESAP VE GÖRÜNEN KÖY

Baş tarafı 1. sayfada

birleşirse kudret ellerindedir sağ partilerin. Toplam milletvekili oyları 229'u bulduğuna göre ilk oylamada Ecevit hükümetini düşürecek güçleriyle daima bir kontrol sübabı olabilirler." (Hürriyet, 10 Haziran 1977)

Şimdi büyük burjuvazinin siyasal çevrelerinde "kestaneleri ateşten aldırma" benzetmesi yapılıyor. CHP kestaneleri ateşten alacak, yani Kıbrıs, döviz ve kredi sıkıntısı, paranın değerinin düşürülmesi, zamlar gibi işleri yapacak, ondan sonra hükümetin başına yeniden Demirel ve Türkeşler geçecekler! Bazıları böyle düşünmektedirler.Yani ateşte yanan CHP'nin elleri olacak, kestaneleri ise kendileri yiyecekler. Bu da bir hesaptır. Ama kimin hesabının doğru çıkacağı bugünden belli değildir. Koçların, Sabancıların ve generallerin kestaneleri ateşten almayı beceren bir CHP'yi, daha sonra hükümetten indirmeleri için bir sebep çıkabilir mi? İşte bu soru dolayısıyladır ki, C. Arcayürek "Verelim CHP'ye iktidar kuvvetini bir yıl, iki yıl, bir dönem" diyor. Hakim sınıflar, sınıf çelişmeleri şiddetlendiği zaman, yalnız şiddet ve zorbalığa başvurmazlar, bazen de sosyal-demokrasi atına binerler. Dereyi geçtikten sonra bu atı değiştirip değiştirmemek de onların bileceği bir iştir. Bir yılda mı geçerler bu dereyi, iki yılda mı, yoksa bir seçim döneminde mi, bunu yalnız Türkiye durumu değil, daha çok dünya durumu belirliyor. Dereyi geçtikten sonra, atı mutlaka değiştirmek gerekir mi? Ecevit "sağ duyu sahiplerinin" beğenilerine uydukça ve halkın mücadelesini başarıyla yatıştırabildikten sonra böyle bir değişikliğe de gerek kalmaz. Nasıl olsa Kırat ve Alpaslan Türkeş, ahırda tımarlanmakta ve yedekte bekletilmektedir. Onlar da yetmezse, Kontrgerilla ve MİT gibi örgütleriyle 12 Martın güçleri parlamentoyu da kapatarak iktidarı doğrudan kendi ellerine alabilirler. Nitekim 12 Martın güçleri bu imkanın ortamını canlı tutmak çabası içindedirler: "Seçim sonucu hiç bir şeyi değiştirmedi. Sandıktan yine anarşi, sokak kavgası ve bildiğimiz şeyler çıktı". (Necati Zincirkıran, Günaydın, 8 Haziran 1977)

Buraya kadarı, hakim sınıfların planları ve düşünceleri ile ilgilidir. Bir de Türkiye'nin emekçi halkı var. Ve Türkiye'nin geleceğini güçlü ellerinde tutan da, emekçi halktan başkası değildir. Üstelik şartlar, halkın mücadelesinin gelişmesi için çok elverişlidir. İki süper devlet arasındaki ve hakim sınıflar içindeki çelişmeler, halkın mücadelesi için çok uygun şartlar yaratıyor. Yığınların mücadelesinin bundan sonra yeni bir hızla yükseleceği görülmektedir. En temel mesele, böyle bir döneme proletaryanın ve geniş yığınların daha örgütlü ve daha birleşmiş olarak girebilmesidir.

Proletarya, iki süper devleti ve özellikle Yeni Çarları baş hedef alan siyasetini başarıyla uygulamalı, Kıbrıs ve Ege meselelerinin çözülmesinde Brejnevlerin savaş kışkırtıcılığını boşa çıkaracak bir siyaset izlemeli, CHP'nin revizyonistlerle olan çelişmelerini derinleştirmeye önem vermeli, reformculuğun gerçek yüzünü kitlelere göstermeli, Demirel-Türkeşleri ve 12 Mart kliğini teşhir etmelidir. İki süper devlete karşı bağımsızlık bayraklarını yükseltmeye devam etmeli ve bütün halkı savaş tehlikesine karşı hazırlamalıyız. Demokrasi mücadelesinde toprak devrimini temel almalı, "işkencecilerden ve katillerden hesap sorulsun", "141 ve 142'inci maddeler kalksın" gibi özgürlük talepleri ile birlikte, ekonomik ve sosyal talepler etrafında geniş halk yığınlarını mücadeleye seferber etmeliyiz. Türk-Kürt milliyetleri ve Alevi-Sünni mezhepten halk arasında çatışma kışkırtan Türkeşlerin oyunlarını boşa çıkarmalı, 40 milyonluk Türkiye halkını milli eşitlik ve özgürlük temelinde sımsıkı birleşen bir bağımsızlık ve devrim ordusu haline getirmeliyiz.

Türkiye halkının geleceği parlaktır. Halkımız, dünyanın baş belaları olan iki süper devletin yıkılmasına ve halkların özgür dünyasının kuruluşuna büyük katkılarda bulunacaktır. Görünen köy budur. Kılavuzumuz ise Türkiye'nin demir yürekli işçi sınıfı ve onun devrimci siyasal partisidir.

HALKIN SESİ

Yorumsuz:

Avrupa ve ABD

"Diğer taraftan NATO çevrelerinden sızan haberlere göre, müttefik üye yetkililerinin 'MHP ve MSP olmasın da hangi parti olursa olsun, tek başına iktidara gelsin' dedikleri belirtilmektedir. Genel olarak bu çevreler CHP iktidarını olumlu karşılayacaklarını ifade etmişlerdir." (Milliyet, 7 Haziran)

"Amerika, yeni hükümeti CHP lideri Ecevit'in kurmasını istiyor." (Günaydın, 10 Haziran)

Koç, Sabancı ve diğerleri

"Koç şunları söylemiştir: '... Şimdi CHP'nin hükümeti kurarak, ülkenin çözüm bekleyen sorunlarına hızla eğilmesi çok yararlı olur." (Milliyet, 8 Haziran)

"Sabancı CHP'nin oy çokluğu için de 'milletin tasvip ettiği görüşler ki, iktidar oldu' demiştir. Sanayi Odaları Birliği Başkanı Sabancı bu arada Kıbrıs gibi uluslararası, işçi-işveren gibi ulusal bir sorunda partiler arasında asgari müşterekin sürdürülmesini istemiştir." (Cumhuriyet, 7 Haziran)

"Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği Başkanı Feyyaz Berker: 'CHP'nin azınlık hükümeti düşünülebilir." (Milliyet, 8 Haziran)

"İktisadi Kalkınma Vakfı Başkanı Ertuğrul Soysal: CHP'ye umut bağlayanlar için bu parti denenmeden ülkeye huzur ve sükunet gelmeyeceğine inananlardanım." (Cumhuriyet, 7 Haziran)

"İstanbul Sanayi Odası Başkanı Nurullah Gezgin: 'Şimdiye kadar alınan sonuçlar, özlemini duyduğumuz güçlü ve istikrarlı bir hükümetin oluşabileceği izlenimini vermektedir." (Milliyet 8 Haziran)

Hakim sınıfların esas eğilimi

"Bizim dış sorunları çözmemizin tek yolu Kıbrıs'tan geçiyor. Bu, Erbakan'la bir ortaklığa giderse CHP nasıl olacak da bu sorunu istenen kıvamda çözebilecektir?... Açık olan şudur ki, halkımız CHP'ye 'iktidar ol' emrini vermiştir, bu sonuçla... Bir yeni MC hükümeti? Komando gürültüleri, silah şakırtıları, sokak savaşları arasında geçirilecek yeni günler. Erbakan'ın ortak olduğu bir kabineden Kıbrıs çıkmazına ışık tutacak hiç bir işaretin gelmeyeceği kötü günler. Silah gücümüzün azalmaya yöneldiği, tüm Batı ile bir kapta yaşayamayacağımızı simgeleyen karanlık sayfalar. Beceriksiz bir yeni MC hükümeti karşısında, 213 milletvekili güçlü bir CHP muhalefetini hiç düşünmüyor muyuz? Bunları mı istiyorduk?" (Cüneyt Arcayürek, Hürriyet, 10 Haziran)

Demirellerin isteği

"Kestaneleri ateşin üzerinden kim alacak? Sıcak kestaneler 'Türkiye - ABD ilişkilerinin normalize edilmesi, ambargonun kaldırılarak, silahlı kuvvetlerin ihtiyaçlarının karşılanması, Kıbrıs'ta gerekirse toprak tavizi de vererek bir çözüme varmak. Ege Kıta Sahanlığı ve hava sahasında Yunanistan ile uzlaşmak. Döviz dar boğazlarını kemerleri sıktırarak geçmek:'... CHP iktidar olursa, Bülent Ecevit'in elleri yanarak kestaneleri ateşten topladıktan sonra, iktidardan uzaklaştırılması ise, bir başka kuşku konusu... Gerçekten 5 Haziran seçimlerinin çizdiği parlamento aritmetiğine bakarak CHP'nin şu veya bu formülle kuracağı hükümetlerin kolayca devrilebileceğini söyleyebiliriz. Fazla zorlamadan, kolayca. ... Benim başkentte gördüğüm kadarıyla, CHP'liler aralarında tartışadursunlar, eli ateşe yıllardır alışkın bir kararlı el kestanelere uzanıyor." (Güneri Civaoğlu, Tercüman, 11 Haziran)

12 Mart'ın gönlünde yatan

"Seçim sonucu hiç bir şeyi değiştirmedi... Sandıktan yine anarşi, sokak kavgası ve bildiğimiz şeyler çıktı." (Necati Zincirkıran, Günaydın, 8 Haziran)

CHP'den istenen güvence

"Seçimlerden evet, CHP galip çıktı, ama seçimlerin CHP ile karşısındakilere yüzde elli-yüzde elli imkan tanıyan sonucu, bir başka gerçeği daha ortaya koydu: Seçmenler CHP'yi tercih ettiklerini bildirdiler ama CHP'nin herhangi bir aşırılığa kaçmasını istemediklerini de söylemiş oldular." (Hürriyet, 8 Haziran)

"CHP -veya CHP Genel Başkanı Ecevit- hiç gecikmeden bir barış taarruzuna geçmeli, dün meydanlarda kıyasıya mücadele verdiği rakiplerine barış elini uzatmalıdır. Onların, kendilerine düşeni yapıp yapmadığını bakmaksızın hareket etmeli, barış, sevgi, huzur ve özgürlüğü gerçekten istediğini kendisine inanmayanlara da göstermelidir." (Hürriyet, 9 Haziran)

"CHP Taviz Verirse İktidar Olacak" (Hürriyet, 9 Haziran)

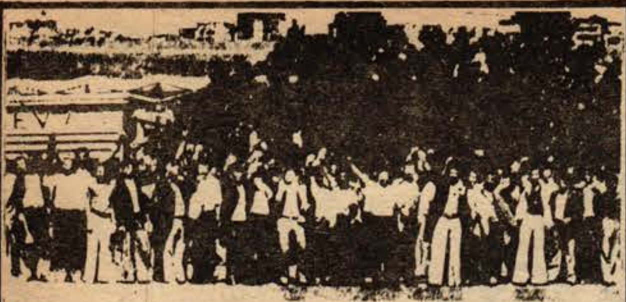
"Eğer CHP iktidar olduğunun farkına varırsa, elbette iktidar olur. Yok hâlâ muhalefet partisi gibi hareket etmekte inat ederse muhalefette kalır." (Hürriyet, 9 Haziran)

Ecevit'in verdiği güvence

" (Ecevit) :'Hesap sorma konusu adli mekanizmanın görevidir. Biz haksızlıkları düzeltebiliriz'. 'Biz barışçıyız. Nitekim eski Demokratların yasal haklara kavuşmasında da bunu gösterdik." (Hürriyet, 11 Haziran)

"Mutlu sonuç"

"Ecevit bu noktada son derece dikkatliydi. Hesap sormanın bir hukuk devletinde bağımsız yargı organlarının işi olduğunu (bu görüşü seçim kampanyası sırasında Demirel de ifade etmişti) hatırlattı. 'Biz iktidar olursak, ancak yapılmış haksızlıkları gideririz' dedi. Biraz daha açıklık getirmek için, 'haksız yere kaydı silinmiş öğrencilerin kayıtlarının yapılacağını' ifade eden sözler söyledi. Bu sözler ile bir bakıma 'CHP gelirse halimiz yamandır' diye düşünenlere de teminat vermiş oldu. Kısaca Ecevit, dün İstanbul'da bir 'barış programı' ilan etti. Bu doğrultuda bir hükümet programını da Ankara'da ilan edebilmek umuduyla." (Hürriyet, 11 Haziran)

MESS'i yenecek olan işçilerin birliği ve mücadelesidir!

YILDIZ KAZAN İŞÇİLERİ İLE BİR KONUŞMA:

'MESS İŞÇİ SINIFI İLE HESAPLAŞMAYA OTURMUŞ İŞÇİ SINIFI OLARAK HAKETTİĞİ CEVABI VERELİM!„

İstanbul Alibeyköy'deki Yıldız Kazan fabrikasında çalışan 40 işçi 7 ayı aşkın bir süredir grevlerini sürdürmektedirler. Toplu sözleşme görüşmelerinin kıdem tazminatı, atılan işçilerin geri alınması ve ücret zamları konularında uyuşmazlıkla sonuçlanmasından sonra işçiler greve başlamışlardı.

Grevden önce 16 Eylül DGM direnişine katılan işçiler direnişten sonra 12, daha sonra ise aralarında temsilcilerinin de bulunduğu 5 işçinin atılmasına karşı çıktılar ve direniş yapmak istediler. Ancak Maden-İş'in revizyonist yöneticileri işçilerin karşısına dikilerek direnişe mani oldular ve işçilerin atılmasına diğer fabrikalarda yaptıkları gibi göz yumdular.

Fabrikada en ağır işlerin yapılmasına karşılık ücretler son derece düşüktür. 10 senelik işçiler 2000 lira bile alamamakta - dırlar. Patron istediği gibi işçi atmaktadır. Bir işçi bu durumu şöyle anlatıyor:

"Ben 10 senelik işçiyim. Elime çocuk parası dahil 1800 lira geçiyor. Yaptığımız iş ağır. 400 metrelik kazanlar yapıyoruz. Tersanenin kazanlarını biz imal ediyoruz. Yazın sıcağında, kışın soğuğunda dışarda çalışıyoruz. Ağır demirleri kollarımızla kaldırıyoruz. Bu fabrikada vinç bile yok. Dışardan burası atölye gibi gözüküyor. Zaten, patronlar da görüşmelerde atölye diye konuşuyorlar. Ama yüzlerce kazan yapıyoruz. Patron bizi köle gibi çalıştırmak istiyor. Haklarımızı istediğimizde de kapı dışarı ediyor. Bu sözleşmede saat ücreti olarak 7 lira istedik. 45 günlük de kıdem tazminatı talep ettik. Kendi iste ğimizle ayrıldığımız zaman da 35 günlük kıdem tazminatı istiyoruz. Her şeyden önce de DGM direnişinden sonra atılan 17 arkadaşımızın geri alınmasını istiyoruz. Patron 17'nci maddeye dayanarak istediği gibi işçi atıyor. Bu madde demek istiyor ki fabrikalarda kanun patrondur, istediğini alır, istediğini atar. Buna karşı bu sözleşmede tedbir alınmasını istiyoruz. İş güvenliği istiyoruz."

Son MESS grevleri üzerinde konuşuyoruz. Patronların grup sözleşmesinden amaçlarını, sendikacıların grevlerdeki tutumunu işçiler şöyle eleştiriyorlar:

"Grup sözleşmesi tamamen işçinin aleyhinedir. Biz biraz sosyal haklar alarak geçimimizi sağlamaya çalışıyoruz. Bunları dondurmaya kalkıyorlar. Bizi tutup denize atsalar bundan daha iyidir. Patronlar eşit işe eşit ücret sağlayacağız diyorlarmış. Maksatları işçinin kazandığı hakları geri almaktır. Madem öyle, Rabak 5 maaş ikramiye alıyor senede. Versinler bütün işçiye. Ama 3 maaşa indirmek niyetindeler. Kıdem tazminatından 45 günden aşağı asla inmeyiz."

Soru: Maden-İş yöneticileri MESS grevlerinde işçileri başka işçilerle, halkla görüştürmüyorlar. Sizce bu doğru bir şey midir?

Cevap: "Doğru olur mu hiç? İşçilerin, halkın desteklemediği grev nasıl başarıya ulaşır? Demir Döküm'deki mücadeleyi hatırlıyorum. Bütün ahali, çoluğu çocuğuyla fabrikanın önündeydi. Patronun getirdiği polisler mahalleliye bile yetmedi, değil ki işçiye saldırsın. Bu MESS grevinde de bütün işçilerin, DİSK'li olsun, Türk-İş'li olsun, başka sendikadan olsun ayağa kalkması ve MESS grevcilerine sırt dayaması gerekir. Onun için sendikacıların tutumunu doğru bulmuyoruz. İşçilere grup sözleşmesi nedir, anlatmıyorlar."

Daha sonra işyeri baştemsilcisi işçilerin ne için mücadele ettiklerini bilmelerinin grevin başarısı için çok önemli olduğunu söyledi. Şöyle devam etti:

"Yarınki işçiler bizden daha beter mi olacak, daha iyi mi yaşayacak? Bu, bizim mücadelemize, bilinçlenmemize bağlı olan bir şey. Kimi işçi 'babam bana ne bıraktı ki ben oğluma bırakayım' diyor. İşçi sınıfının durumu bizim böyle düşünmemize imkan vermiyor. Tarihi boyunca işçi sınıfı haklarını mücadele ederek kazanmıştır. Biz de bu mücadeleyi onların bıraktığı yerden devam ettirmeliyiz. Gelecek işçi nesline iyi bir mücadele mirası bırakmalıyız. Onun için de grup sözleşmesini asla kabul etmemeliyiz. Grup sözleşmesi yaptık mı işçilik ölmüş demektir. O zaman kendi istedikleri gibi oynatacaklar işçileri. Bunun için bütün işçiyi uyarmak lazımdır. Bizi bilmez zannediyorlar ama biz patronların maksadını çok iyi anlıyoruz. MESS kendi sınıfının mücadelesini veriyor. Haklarımızı, sosyal haklarımızı sınırlamak istiyor. İşçi sınıfı da kendi mücadelesini veriyor, bu sınırlamayı kabul etmiyoruz. Çünkü onlar işçinin mücadelesini önlemek istiyorlar."

Soru: Siz sendikanın tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap: "Bir işçi grevde birçok şey öğreniyor. Ne diyoruz, grev bir okuldur. Ben grevdeyken başka fabrikadan işçiler gelecek, tartışacağız ki

REVİZYONİSTLERİN MESS PATRONLARIYLA PAZARLIĞI

Dergimizin geçen sayısında MESS patronlarının ortaya attığı grup sözleşmelerinin anlamını açıklamıştık. Bu yazımızda Maden-İş yöneticilerinin MESS'e ve grup sözleşmelerine karşı tutumları üzerinde durmak istiyoruz.

275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununa göre iki tür toplu iş sözleşmesi imzalamak mümkündür. Bunlar işyeri ve işkolu seviyesinde toplu sözleşmelerdir. Bu sözleşmeler her işyeri için ayrı ayrı imzalanır. Ancak sendikayla patron anlaşırlarsa birden fazla fabrika için tek toplu sözleşme imzalamak da mümkündür. Fakat sendikalar patronları tek tek görüşmelere çağırarak, onlarla ayrı ayrı toplu sözleşmeler imzalamak hakkına sahiptirler.

İşte MESS patronları grup sözleşmeleriyle tek tek fabrikalarda sözleşme imkanını ortadan kaldırmak istiyorlar. Patronlar grup sözleşmeleriyle kendi güçlerini birleştirmeyi ve işçileri tamamen toplu sözleşmelerin dışında bırakmayı amaçlıyorlar. Böylece işçilerin çeşitli haklarını bir çırpıda gaspedeceklerini düşünüyorlar.

Büyük patronların işçi sınıfına hazırladığı bu oyunu bozmak mümkündü. Patronlarla ayrı ayrı sözleşmeler yapmak, yukarda da belirttiğimiz gibi sendikaların kanuni hakkıdır. Ancak Maden-İş'in revizyonist sendika ağaları grup sözleşmelerine karşı olduklarını sık sık belirtmelerine rağmen, bu konuda MESS ile el altından pazarlığa giriştiler. Çünkü grup sözleşmeleri, revizyonistlerin de işine geliyordu. Revizyonistler de işçilerin aktif olarak mücadele sahnesine çıkmasını istemiyorlardı. Onlar grup sözleşmeleriyle patronlarla işbirliğini ilerletmeyi ve sendika ağalığını güçlendirmeyi düşünüyorlardı.

Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. MESS, Maden-İş'li sendika ağalarının umduğu kadar "cömert" davranmadı. Patronlar sendikacılara çok küçük tavizlerde bulundu. Maden-İş yöneticilerinin bunları işçilere "hak" diye yutturması mümkün değildi. Böylece MESS patronlarıyla, sendikacıların el altından yürüttükleri pazarlıklar suya düştü.

Artık Maden-İş'in tek tek fabrikalarda grev yapması da güçleşmişti. Çünkü patronlar, Maden-İş'in grup sözleşmesi görüşmelerine yanaşmasıyla beraber, bütün fabrikalarda lokavt kararı almıştı. MESS, revizyonist sendikacıların bu ihanetinden yararlanarak, herhangi bir fabrikada yapılacak bir greve karşı, fabrikaların tümünde lokavt başlatma imkanını elde etmişti. Bu durumda sendikacıların bütün fabrikalarda birden grev başlatmaktan başka çareleri kalmadı. Revizyonistler işçileri patronlara daha yüksek bir bedel karşılığında satmak için bugünkü MESS grevinden yararlanmaya çalışıyorlar.

Bu durum, revizyonist sendikacıların işçi sınıfına ilk ihanetleri değildir. Bunlar yıllardır işçi haklarını patronlara satarak servet sahibi oldular. Sendikaların başına bir ağa gibi çöreklendiler. Revizyonistler işte bu ihanetlerinin açığa çıkmasını önlemek için devrimcilere karşı düşmanlık körüklüyorlar. Onlar hakkında yalan ve iftiralar uyduruyorlar. Devrimcilerin grevci işçilerle birleşmesini engellemeye çalışmalarının sebebi budur. Devrimcilerin ve halkın grev meydanlarının yanına bile yaklaşmasını yasaklamalarının sebebi budur.

İşçi sınıfımız MESS patronlarının oyunlarını ve revizyonistlerin ihanetini mutlaka bozacaktır. MESS grevinin başarısı, işçilerin insiyatifi ele almalarından, birliklerini pekiştirmelerinden ve revizyonistlere karşı kararlı mücadeleden geçer. MESS patronları madem birlikte hareket ediyor ve tüm fabrikalarda lokavt kararları alarak işçileri tehdit ediyor, bunlara işçi sınıfının birliğinin gücünü göstermenin zamanıdır.

PARSAN'DAN BİR İŞÇİ:

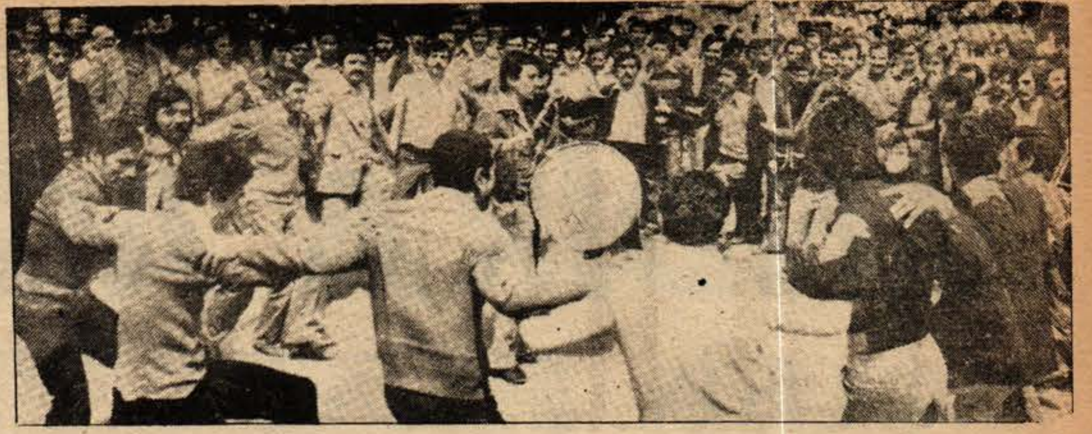
"REVİZYONİSTLER BİZİ PASİFLEŞTİRMEK İSTİYOR..

MESS'e karşı grev yapan fabrikalardan biri de Kartal bölgesinde bulunan Parsan fabrikası. Parsan'dan bir işçi grevi ve sendika yöneticilerinin tutumunu şöyle anlattı:

"Biz işçiler olarak MESS'e karşı grevin doğru olduğunu savunuyoruz. Fakat Maden-İş yöneticileri bu grevin sadece ekonomik bir grev olduğunu, politik olmadığını söylüyorlar ve grev yerine gelen devrimcilerle dayanışma içinde olmamızı engelliyorlar. Onlar bizi pasifleştirmek ve yozlaştırmak için çaba harcıyorlar.

"DİSK kurulduğundan 1970 yılına kadar tamamen devrimci bir şendika olmamakla beraber yine de işçiden yanaydı. Fakat DİSK'in başındaki yöneticiler bugünkü tutumlarıyla sarı sendikacılardan farksız olduklarını gösteriyorlar. Elka, Eğe Sanayi ve Profilo direnişinde açıkça görülmüştür ki. bunlar başka şeylere hizmet etmektedirler.

"Biz Parsan işçileri olarak birlik ve dayanışma içindeyiz. Eğer Maden-İş yöneticileri bizi satmazsa. grevi her bakımdan sonuna kadar başarıyla götüreceğimize inanıyoruz."

Resimde grevdeki Profilo işçileri halay çekerken görülüyor.

PROFİLO'DAN BİR İŞÇİ:

"GÜCÜMÜZÜ BÖLENLERE KARŞIYIZ"

Ben MESS grevine katılan Profilo fabrikasında çalışıyorum.

DGM direnişinden sonra fabrikamızdan birçok işçi atıldı. Daha sonra da sendikacılar devrimci işçileri fabrikadan atmaya devam ettiler.

MESS'e karşı grev kararı alındıktan 20 gün sonra greve başladık. Biz 'demir tavında dövülür, kararı aldıktan hemen sonra greve geçelim' dedik. Bölge başkanı Hikmet Aslan 'grevi başlatmak isteyenler "Maocu"dur, patronun adamıdır' diyerek işçileri greve geçmekten alıkoydu. Bir de 'Üretimi yavaşlatmayın, iktidar bizimdir. Seçimde mallar bizimdir, üretilen mallar bizimdir' diye bizi çalışmaya zorladılar. Sonradan anladık ki, greve başlarsak işçilere fazla para ödeyeceklermiş. Bizi çalışmaya zorlamakla patrondan yana olduklarını bir kere daha ortaya koydular.

Bir de gelen misafirleri grev yerine sokmuyorlar. Kapıya diktikleri jandarmalarıyla grevcilerin halkla birleşmesine, devrimcilerle birleşmesine mani oluyorlar. Böylece işçiler üzerindeki saltanatlarını devam ettireceklerini zannediyorlar.

Biz Profilo işçileri olarak MESS'e karşı mücadelede gücümüzü bölen bu tutumlara karşıyız. MESS grevinde haklarımızı mutlaka alacağız ve MESS'e hakettiği cevabı vereceğiz.

GRUP SÖZLEŞMESİ

birbirimizin bilmediğini öğrenelim. Birbirimizi uyaralım. Bitişiğimizdeki Bahariye Mensucattan işçiler grevimize gelmiyorlar. Onlar 'sizin sendikanız başka, bizimki başka' diyorlar., Biz de 'biz işçi değil miyiz, neden sizinle kaynaşmayalım' diyoruz. Gelmelerini istiyoruz. Çünkü patronlar bizi böyle böyle bölüyorlar. Neden birbirimize destek olmayalım? Sendikacıların rolü de çok büyük burada. 'Şunu yaparsanız iyi olmaz. o zaman seni ben de kurtaramam' diyorlar, işçinin moralini bozuyorlar. Halbuki mücadelede işçiyi teşvik etmeli. Hatta memuru, köylüsü, esnafı da işçilere destek olmalı. Biz böyle bir birlik içinde mücadele etmek istiyoruz. Çünkü Türkiye'de patronlar zor durumdalar. Ekonominin yükünü emekçilere yüklemek istiyorlar. Biz de bütün gücümüzle, bütün emekçilerle birlikte bunlara gereken cevabı vermeliyiz. Şimdi MESS bütün işçileri hesaplaşalım diye davet etmiş durumda. İcabında genel grevle cevap vermeliyiz bunlara. Herşeyi de göze almalıyız. Durum çok iyi. Kötümser değil, iyimser olmalıyız. Biz kararlı olunca alamayacağımız hak yoktur. MESS'i de yeneriz. Bir daha karşımıza çıkamayacak duruma sokmalıyız. Çünkü MESS kazanırsa işçinin durumu derebeylik dönemine döner."

SİMKO'DAN BİR İŞÇİ İLE KONUŞMA:

"BİZ İŞÇİLER SENDİKA AĞALARINA DEĞİL KENDİ GÜCÜMÜZE GÜVENMELİYİZ..

Kartal muhabirimizin Simko'dan bir işçi ile yaptığı röportajı sunuyoruz.

Soru: Mücadeleniz nasıl gidiyor? Grev ne durumda, bize anlatır mısınız?

Cevap: Bugünle onbirinci günü doldurduk. Bizim fabrikada DGM direnişi hariç ilk defa greve çıkıyoruz. Greve çıkılmadan önce bir çekingenlik vardı. Daha çok evli barklı olanlarımız işten atılmaktan endişe duyuyordu. Ancak greve başlayınca bu duygular yenildi. Birleşip mücadeleye girince böyle düşünceler etkisiz kalıyor. Yalnız fabrika memurları işlerine devam ediyorlar. Çalışmamaları lazım. Ayrıca iki de işçi arkadaş var çalışanların arasında. Patron bu ikisi çok mühim diyerek işe alıkoymuş. Aslında bitirilecek işleri var, ondan. Sendika bu duruma ses çıkarmadan müsade ediyor.

Zaten sendikanın başındaki yöneticilere hiç güvenmiyoruz. Maden-İş yöneticileri ve yandaşları bir-iki temsilci, burada Simko patronunun memuru gibi, Patron işçi çıkarttığında alenen onu haklı gösteriyorlar. Şimdiye kadar böyle oldu. Yeri gelmişken söyleyeyim. Fabrikanın duvarlarında sloganlar yazılıydı. Bunlardan biri 'Zafer işçilerin birliği ve dayanışmasındadır' meyanında bir şeydi. Patron geldi, sildireceğini söyledi. Biz de karşı çıktık. Tam o sırada baştemsilci çıkıp bağırmaya başladı. 'Kim yazdı bunları' diye bizlere çıkıştı. Tabi ona da karşı geldik. Sonunda silemediler. Diyeceğim, patronu da Maden-İş'in sendika ağası da aynı soy. Bunların elini yalayanlar da öyle. Temsilcilerimizin bir kısmı işçinin tarafındandır. İkisi hem patrona hem sendika ağası revizyonistlere yaranmaya bakar.

Soru: Bize biraz da fabrikadaki iş şartlarından sözeder misiniz?

Cevap: Fabrikada 450-500 işçi çalışıyoruz. İş şartları bakalit pres ve kisas kısımlarında çok ağır. Preslerde toz fazla. Bu toz aynı zamanda zehirleyici. Havalandırma iyi olmadığından burada çalışanlarımız davamlı toz yutmak zorunda kalıyoruz. Kisas kısmında izolatör çıkıyor. Buraya fırın kısmı da denilir. Zehirli hava dolu bir yer. Muazzam sıcak oluyor. Ama en önemlisi, bu kısımda çok fazla kazanın olması. Hemen her gün bir iki işçi elini kolunu yakıyor. Kaza şöyle meydana geliyor. Reçineyi fırına koyup pişiriyoruz. Sonra bunu kızgın kızgın açmak zorundayız. İşte bu açış sırasında kazalar oluyor. Eldiven giyiliyor ama, tedbirler yetersiz olduğundan kaza önlenemiyor.

Bir de adına "vakıf denilen bir usulle her ay 70 ila 100 liramız kesiliyor. Simko patronuna göre, işçi için ikinci bir sigorta yerini tutuyor güya. Bu dalavere vakfını, Bursa'daki Siemens Kablo ve bir Alman firmasıyla bizim patron beraberce kurmuşlar. Simko'dan kesilenler 7 milyonu geçiyor. İşe girerken mecburi tutuyorlar. Bu yüzden şimdiye kadar bir şey yapamadık. Maden-İş yöneticilerini zorlayarak toplu sözleşmeye bu konuda da bir madde ekletmeye çalıştık. Ancak onlar da "isteyen verir, isteyen vermez" şeklinde muğlak bir şeyle geçiştirmeye uğraşıyorlar. Bu milyonlarca lira patrona faizsiz kredi oluyor. Bizden kestiği milyonları işletip yeniden milyon vuruyor. Sonra da bizim paramızla kazandığının içinden maaşımızı ödüyor! Aslında Simko patronuna bedava çalışıyoruz. Temsilcilerle bir süre önce bir toplantı yapmıştık. Vakıf meselesini görüştük. Bir arkadaş gayet güzel bir şekilde vakfın içyüzünü anlattı. Hepimiz onu destekledik. Daha sonra patron bu arkadaşı işten attı. Tabi, sendika elini bile kımıldatmadı.

İşçi arkadaşla tekrar MESS'e karşı yürütülen grev hakkında konuşuyoruz. Grup sözleşmesiyle ilgili düşüncelerini ve revizyonist sendika ağalarının grevler esnasındaki tutumlarını nasıl değerlendirdiğini soruyorum.. İşçi arkadaş grup sözleşmesi konusunda sendika yöneticilerinin hiç bilgi vermediğini anlatıyor. Söz dayanışma meselesine geliyor ve arkadaş şunları söylüyor:

"Başında da dediğim gibi, Maden-İş yöneticilerine işçinin güveni yok. Ama bir yandan işçiler sendikadan çekiniyor. Açıkça fikirlerimizi söyleyemiyoruz. Dayanışma meselesinde Maden-İş yöneticileri, çeşitli fabrikalardaki işçiler arasına duvar çekmeye çalışıyorlar. Bizim çoğumuz dışardan işçi arkadaşlarımızın ve halkın gelip destek olmasını istiyoruz. Bunu bütün arkadaşlar arzu ediyor. Sendika ne yaparsa yapsın, bu dayanışmayı önleyemeyecektir. Şunu hepimiz iyi biliyoruz: Biz işçiler Maden-İş yöneticilerine değil, kendi gücümüze ve halkımıza güvenerek bu grevi başarıya ulaştırabiliriz."

İŞÇİLERİN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARINA

MADEN-İŞ'İN REVİZYONİST YÖNETİCİLERİ İŞÇİLERE AÇIK BONO İMZALATIYOR

Grevdeki Tem-San Alu minyum Tanker fabrikası iş çilerinin mektubunu kısalta rak sunuyoruz:

"Ankara-İstanbul karayolunun 9'uncu kilometresindeki Tem-San Aluminyum Tanker fabrikasında 6,5 ay önce greve başladık. Biz saat başı 7 liralık zam istiyorduk. Bizim diretmemiz üzerine Maden-iş sendikasının yöneticileri de başta bunu kabul eder gibi gözüktüler. Daha sonra öğrendik ki, 15 gün önce fabrikanın İstanbul'daki patronuyla anlaşarak bizi satmışlar. Patronla 5,5 lira üzerinden anlaşmışlar. Bu anlaşmadan sonra Ankara'ya gelen Maden-iş sendikasının Ankara temsilcisi Ali Kaya ve Maden-iş İkinci Bölge başkanı Ekrem Aydın, yedi liralık zam almak için uğraştıklarını söyleyerek bizi kandırmaya çalıştılar. Patron Faruk Yalçın ile sarmaş dolaş olan bu adamlar, bizi aldatabilmek için türlü dolaplar çeviriyorlar.

"Biz bu iş yerinde çalışan 60 kişiyiz. 6,5 ay önce zam ve sosyal haklar konusundaki isteklerimizi Maden-iş'e bildirdik. 7 liralık zam isteğimize önce 'olur' demek zorunda kaldılar. Sosyal haklarla ilgili taleplerimizi ise toptan geri çevirdiler. Bir arkadaşımız 7 liranın üzerinde zam isteyince, sendikanın kadın avukatı, 'çingene pazarlığı yapmıyoruz' diyerek işçiden çok patronun haklarını savunduğunu ortaya koydu. Sendikanın avukatı bizim isteklerimizi sormaktan çok taleplerimizi geri çevirmek için gelmişti.

"Maden-iş'teki revizyonistler 6,5 aydır yarı aç yarı tok gezen işçilere bir de açık bono imzalattılar. Biz yedi arkadaş bonoyu imzalamayı reddettik. Bononun ne tarihi ne de miktarı belli değildi. Sendikacılar istedikleri zaman bizi istedikleri kadar borçlu gösterebileceklerdi.

"Bonoyu imzalamadığımız için biz 7 arkadaşın sendika tarafından verilen maaşları kesildi. İşveren - den para almadığımız gibi sendikadan da para alamıyoruz. Grevden sonra çıkışımızın verileceğini söylüyorlar. Sendika yöneticileri bu bonoyu, işçileri tehdit altında tutabilmek için imzalattılar.

"Sendika yöneticilerine soruyoruz: Siz işçiden yana mısınız, patrondan yana mı? Maden-iş yöneticileri bize işverenin yapmadığını yaptı.

"Bizim yanımızda 800 işçinin çalıştığı bir fabrika var. Maden- iş yöneticileri buradaki yetkiyi almak istiyorlar. Bunun için 800 işçiyi 'devrimciyiz' diyerek kandırdılar. Bu fabrikada gözleri vardı, çünkü 800 işçinin aidatını ceplerine indirmek istiyorlardı. Çoluğumuzun çocuğumuzun tapusunu ister bu Maden İş'teki revizyonistler yakında. Kemal Türkler babasının çiftliğinden geçinmiyor. Benden, senden kesilği paraları yiyor. Maden-iş yöneticileri bir işyerine gittiklerinde 'biz faşist, patroncu sendika değiliz' diyorlar. Ama Maden-iş yöneticileri parababasıdırlar.

"Maden-iş'teki revizyonist yöneticilerin yıkılması için işçilerin uyanması gerekiyor. Ama darbe yiyenler haliyle uyanır ve bilinçlenir, sonra da Maden-iş'in yöneticilerine karşı mücadele eder, bu sendikacıları yönetimden indirir."

DAYANIŞMA AİDATLARI NEREYE GİDİYOR

Ben DGM direnişinden sonra Profilo'dan atılan bir işçiyim. Geçen gün sendikadan ödenen üç - retimi almaya 6'ıncı bölgeye gittiğim zaman, atılan işçilere artık para verilmeyeceğini öğrendim. Bir sendikacı, "Yönetim kurulunun kararı var. Grev dolayısıyla para verilmeyecek" dedi. Daha sonra bölgeye gelen Hikmet Aslan'a bunun sebebini sordum. Hikmet Aslan önce geçiştirmeye çalıştı. Sonra da, "Biz size, bırakın direnmeyin demiştik, ama siz bizi dinlemediniz. Direnişi devam ettirdiniz. Sonra da atıldınız" dedi.

İşlerine geldiği zaman "DGM'yi ezdik" diyen Maden-İş'in revizyonist yöneticileri sıra mücadeleye gelince kaçacak delik arıyorlar.

Onların gerçek yüzlerini işçiler görüyorlar. Eskiden Rus uşağı revizyonistler dememize karşı çıkan birçok işçi şimdi, "Sen doğru söylüyormuşsun arkadaş" diyor. Onların işçiler üzerindeki baskı ve yalan dolana dayanan saltanatlarının çökmesi yakındır. Bütün işçiler Hikmet Aslan gibi revizyonistlerden hesap soracaktır.

Kıralım revizyonist zinciri, sendikalar işçinin!

Profilo'dan bir işçi

HALİT ERDEM İŞTEN ATILAN İŞÇİLERİ YÜZÜSTÜ BIRAKTI

Ben Ocak ayında Profilo-Elektronal fabrikasında 5 aylık mukavele yaparak işe başladım. Bir aylık deneme süresi dolunca Maden-İş sendikasına üye oldum. Benim durumumda olan 50-60 kadar arkadaş da üye oldu.

O günlerde sendikada bir toplantı yapıldı. Eski işçilerle birlikte biz de toplantıya katıldık. Toplantıda sendikacılara mukaveleli işçilerin durumu ne olacak diye sorduk. Bölge başkanı HalitErdem, "Sizi atamazlar. Kanunen, bir aylık deneme süresinden sonra çıkaramazlar. Mevsimlik işçi çalıştıramaz, katiyyen çıkaramaz. Çıkarsa bile tazminatınızı alırız" dedi.

5 ayımız dolmadan işten çıkarıldık. Sekiz arkadaş Maden-İş 4'üncü bölgeye gittik. 4'üncü bölge başkanı Halit Erdem'e durumu anlattık. Sanki bize vaatlerde bulunan o değilmiş gibi, utanmadan, "sizi beş aylık aldılar, bizim yapacağımız bir şey yok" dedi. Başından savmaya çalıştı. Patron paramızı banka kanalıyla yollamış. Bizse, paramızı tazminatımızla birlikte fabrikadan çıkarken almak için direttik. Halit Erdem işçinin karşısına çıkacak yüzü olmadığı için, kendi yerine Adem Karabaş'ı fabrikaya yolladı. O da patronla konuştuktan sonra, "yövmiyelerinizi alın, başka birşey istemeye hakkınız yok" dedi.

Şimdi sendikanın başına geçmiş olan bu adamların, işçilerin aidatlarını kesmek ve harcamak, sonra da sahtekarca "devrim" lafları ederek işçiyi uyutmaktan başka birşey bilmediklerini iyice anladım. Bütün arkadaşlar bir olup sendikamıza sahip çıkalım. Bizden kestikleri aidatlarla han hamam sahibi olup, bizleri ezmeye çalışan bu sendika ağalarını yönetimden indirelim.

Elektronal'den atılan bir işçi

TEZSAN İŞÇİLERİ KARŞI KOYUNCA REVİZYONİSTLER GERİLEDİ

Kartal Muhabirimiz bildiriyor:

1 Mayıs olaylarından yararlanan revizyonist temsilciler, Tezsan'da devrimciler aleyhinde propagandaya girişmişlerdi. İGD'liler yalan söyleyerek devrim düşmanlığı yaptılar. Revizyonistler, 4' üncü bölgede düzenledikleri temsilciler toplantısında devrimci işçileri fabrikalardan atmak için kararlar aldırtınca, Tezsan'daki İGD'liler de devrimcileri fabrikadan sürecekleri söylemeye başladılar. 4'üncü bölgeden alınan bu kararları, fabrikada uygun ortam bulamadıklarını dan önceleri asamadılar. Çünkü işçiler 1 Mayıs katliamının faşistler tarafından tezgahlandığını biliyordu. İşçinin içinde hiç kimse bunun aksini düşünmüyordu.

Fakat bir süre sonra, revizyonistler bu kararları asmaya yeltendiler. İşçiler, İGD'li revizyonist temsilcilerin işverenle anlaşarak yürüttükleri devrim düşmanı propagandaya başından beri öfke duydukları için, buna hemen tepki gösterdiler. Revizyonistler zor durumda kalarak, mecburen kararları indirdiler. İşçinin nefreti, gözlerini korkuttuğundan bu sefer de, "devrimciler fabrika içinde çalışma yapmazlarsa işten attırmayız" gibi sözler sarfetmeye başladılar. Revizyonist hainler devrimcileri kitlelerden koparamaz. Çünkü işçiler revizyonistlerin gerçek yüzünü, işçi düşmanı suratlarını çok iyi tanıyor.

ve FAŞİST KARŞI MÜCADELESİ

İZKA-RABAK'TA DİRENEN İŞÇİLER İŞTEN ATILDI

Biz İstanbul Kartal'daki İzka-Rabak kablo fabrikasında çalışıyorduk. Fabrikada Türk Metal-İş sendikası vardır. Burada işçiler bayram, tatil demeden çalıştırılırlar. Mesai adı altında yapılan fazla çalışmanın ücretleri ödenmez.

26 Mayıs günü öğleden sonra çalışma olmadığı halde, patron o gün de 8 saat çalıştıracağını söyledi. Bizlerse buna karşı çıktık ve dördüncü saat sonunda işi bırakmayı kararlaştırdık. İkinci vardiyada çalışan arkadaşlarımız da saat 16.00'da gelerek işi almak istediler. Patron ve adamları ikinci vardiyaya gelen arkadaşlarımızı içeri sokmamaya çalıştılar. Bizler hemen işi bırakarak, kapı önüne çıktık. Patron böyle bir hareket beklemediği için, bizi görünce yüzü sarardı. Kararlı olduğumuzu anlayınca isteğimizi kabul etmek zorunda kaldı.

30 Mayıs günü tekrar işe geldiğimizde ise, biz (Hüseyin Acıpınar, Alim Ateş ve Hızır Yılmaz) içeri alınmadık. Durumu Türk Metal sendikasının faşist yöneticilerine aktardığımızda, yapılacak bir şey olmadığını, bizim anarşi çıkardığımızı söyleyerek atılmamızı onayladılar. Bizim atılmamızla mücadelemiz sona ermemiştir.

İşten atılan işçiler

TÜRK METAL YÖNETİCİLERİ İŞÇİLERİ ÖLÜMLE TEHDİT EDİYOR

İstanbul Tuzla'daki Alamsaş Alarko Ağır Makina Sanayi işçileri, 19 Mayıs günü toplanarak, Türk Metal sendikasını fabrikadan çıkarıp başka bir sendikaya geçmek üzere karar aldılar. Bunu duyan Türk Metal'in işyerinde seçtiği baştemsilci ve Tuzla Ülkü Ocakları üyesi Hayati ve ikinci temsilci Hüseyin, işçileri tek tek temsilci odasına çekerek ölümle tehdit ettiler. Bazı işçileri ise, işten atacaklarını, patronla birlikte söyleyerek korkutmaya çalıştılar. Bu işçilere, "Atılırsan iş bulamazsın, çoluğun çocuğun aç kalır, bu yaştan sonra hiç iş bulamazsın" diyerek, mücadeleye önderlik eden işçilerin isimlerini sordular. Ve onları işten atmakla kalmayıp, ülkücülere kurşunlatacaklarını da eklediler.

Alarko'da temsilci olan aynı faşistler, ölen faşistlerden bazılarının resmini büyüterek "ülkücü şehitler" diye fabrikaya asmışlardır. Bu faşist temsilciler Pendik'te komünistlerin palazlandığını yakında bazılarının "temizleneceğini" açıkça söylemektedirler. Bizler faşist sendikacıları fabrikadan atmaya kararlıyız.

Bir grup işçi

Birleşen işçi sınıfının gücü: 15-16 Haziran

15 - 16 Haziran büyük işçi direnişinden bu yana yedi yıl geçti. 1960'lar boyunca yükselen işçi mücadelesi 15-16 Haziran'da doruğuna ulaştı. Yedi yıl önce bugün, 150 bin işçi İstanbul'un Alibeyköy, Levent, Kartal, Topçular, Bakırköy semtlerinden ve İzmit'ten halk düşmanı AP iktidarına karşı yürüdü. AP iktidarının işçi sınıfını sarı sendika çemberine hapsetmek, sendika ve grev haklarını sınırlandırmak için getirdiği kanun değişiklikleri birleşen yüzbinlerin mücadelesi karşısında iflas etti. İşçi sınıfı 15-16 Haziran'da gerici iktidara karşı zafer kazandı.

15 - 16 Haziran revizyonizme, darbeciliğe, işçi sınıfına güvenmeyen, işçi sınıfının ayağını bağlamaya çalışan her türden oportünist görüşe ağır bir darbe indirdi. 15-16 Haziran'da işçi sınıfının yıktığı sadece polisin ve jandarmanın değil, aynı zamanda revizyonizmin ve darbeciliğin barikatlarıydı. 15-16 Haziran, işçi sınıfımızın gücünü ortaya koydu. Bütün Türkiye halkının bağımsızlık ve demokrasi özlemlerini dile getiren işçi sınıfımız, devrime önderlik edebilecek biricik sınıf olduğunu gösterdi.

15-16 Haziran, işçi kardeşliğinin muazzam gücünü gözler önüne serdi. Revizyonist ve sarı sendika ağalarının bölücü çabalarını elinin tersiyle bir kenara iten DİSK'e ve TÜRK-İŞ'e bağlı yüzbinlerce işçi tek bir yürek gibi birleşerek mücadele etti.

15-16 Haziran bugün de işçi sınıfımızın mücadelesine ışık tutan önemli bir tecrübedir. Türkiye'nin demir yürekli işçi sınıfı, sımsıkı birleşerek kendisine vurulmaya çalışılan revizyonist prangayı da mutlaka parçalayacak, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde bütün halka önderlik edecektir.

PETKİM-İŞ YÖNETİCİLERİ DEVRİMCİ TEMSİLCİYİ GÖREVİNDEN ALDI

Biz Cihanbeyli Alkim Alkali Kimya Şirketinde işçi olarak çalışıyoruz. 1975 yılı sonlarında Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendikasından ayrılarak, DİSK'e bağlı Petkim-İş sendikasına üye olduk. Bu sendikanın revizyonist yöneticileri, devrimci fikirlere sahip olan temsilcimizi bir bahaneyle tepeden inme bir şekilde görevden aldılar. Bunu yapan Petkim-İş yöneticileri "söz ve karar tabanın" derken samimi olmadıklarını, söz ve kararın kendilerine ait olduğunu ortaya koydular.

Biz Cihanbeyli işçileri olarak, sendikacılar temsilciyi değil, bütün devrimci işçileri işten attırsalar, mücadelemizden dönmeyeceğiz. Revizyonistlerin tutumu kendilerini boğacak ve işçi sınıfı bunları tecrit edecektir. Petkim-İş'in revizyonist yöneticilerine şunu söylemeyi görev biliyoruz: Kimsenin görüşlerine ambargo koymaya hakkınız yoktur.

Cihanbeyli Alkim Alkali Kimya A.Ş. işçileri adına devrimci bir grup

"TÜSDEK" ÖRGÜTÜNÜN

12 Mart kliğinin uzun zamandan beri tezgahladığı tertipler artık herkesin gözünde belirli bir açıklığa kavuşmuş bulunuyor. Öyle ki, Üçlü Blokun dergileri bile artık "tertiplere karşı uyanık olma" çağrıları yayınlıyorlar. Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Namık Kemal Ersun'un aniden emekli edilmesi tertiplerin aydınlanmasına yardımcı oldu. Biz bu dönem boyunca tertiplere sık sık dikkat çektik. Olguları ortaya koyduk, halkı ve devrimcileri uyanık olmaya çağırdık. Şimdi ise artık olayların bütünsel bir değerlendirmesini yapmaya yetecek kadar bilgi ortaya çıkmış bulunuyor.

Tertiplerin evveliyatı

12 Mart kliği, tertiplerini MC iktidarının işbaşına gelmesinden sonra hızlandırılan terör ortamında tezgahladı. Faşist cinayet ve saldırıların doğrudan doğruya devletin istihbarat örgütleri tarafından planlanıp uygulandığını defalarca yazdık. Gene bireysel terör eylemlerinin faşistlerin ve revizyonistlerin ekmeğine yağ sürdüğüne dikkati çektik. Bu tür eylemlerin hakim sınıfların içine düştükleri ekonomik ve siyasi buhrandan kurtulabilmek için birleşme ve halka karşı yeni baskı tedbirleri getirme çabalarından bağımsız olmadığını sık sık vurguladık. Tırmandırılan terör ortamına 1977 şubatında yeni bir unsur katıldı.

Şubat başlarında aralarında Mümtaz Soysal ve Örsan Öymen'in de bulunduğu bazı yazarlar proleter devrimcileri ismen hedef alan birtakım yazılar yazdılar. Bu yazılarda proleter devrimcilerin "gerginliğin sürdürülmesi ve asker müdahalesine elverişli bir ortamın yaratılması" şeklinde bir "strateji" izledikleri öne sürüldü. "Güneydoğu Anadolu'da bir isyan hazırlandığından" sözedildi. Tercüman gazetesi aynı iddiaları 15 Şubat'ta tekrarladı. 25 Şubat tarihli Milliyet ise Bakanlar Kuruluna sunulan lçişleri Bakanlığı'nın "Anarşi Raporu"nu yayınladı. Böylece Tercüman'ın, Mümtaz Soysal'ın ve Örsan Öymen'in yazılarında öne sürülen iddiaların kaynağı ortaya çıkmış oldu. O zaman kimsenin pek dikkatini çekmeyen bu rapor üzerine dergimiz "Tertiplere Karşı Uyanık Olalım" başyazısını yayınladı. MİT'in birtakım tertipler peşinde olduğu anlaşılıyordu.

1 Mayıs ve sonrası

Erken seçim kararının alınması üzerine 12 Mart kliğinin tertiplerini hızlandırdığı görüldü. 12 Mart kliğinin düzenlediği TÜSDEK imzalı provokasyon bildirisinde de belirtildiği gibi 1 Mayıs tertipler için bir dönüm noktası olarak seçilmişti. 1 Mayıs'tan önce en başta Tercüman olmak üzere gerici gazeteler, "maocu-leninci" çatışması olacak, kan gövdeyi götürecek" yaygarasına başladılar. 1 Mayıstan hemen önce İstanbul'da Sadık Canarslan ve İzmir'de İdris Türkoğlu katledildi. 12 Mart kliği TÜSDEK bildirisinde olduğu gibi 1 Mayıs'tan önce de tertip ve katliam hazırlığı içinde olduğunu aslında gazetelere ilan vererek duyurmuştu.

Biz tertibi önceden haber verdik ve herkesi uyardık. Revizyonistler ve Üçlü Blok ise gerek tertip ortamının hazırlanmasında gerekse gerçekleşmesinde 12 Mart kliğine büyük hizmetlerde bulundular. 1 Mayıs'ta 35 emekçi 12 Mart kliğinin vurucu gücü Kontrgerilla tarafından kurşunlanarak öldürüldü, yüzlercesi yaralandı. Komünizm düşmanlığı kampanyası yaydan fırlamış gibi daha da şiddetlendirildi. Gerici gazeteler "maocu" düşmanlığı ile dolup taştı. Revizyonistler gene 12 Mart kliği ile devrime karşı ittifak halindeydi. Üçlü Blok ise, 12 Mart kliğinin tertibini örtbas etmeye yarayan gülünç çabalara girişti. Suçlunun "iki süper devlet olduğunu" öne sürdüler ve 35 kişinin çoğunun öldüğü Kazancı Yokuşunu gözlerden gizleyerek Sular İdaresinin tepesine dikkatleri çekmeye çalıştılar.

1 Mayıs'tan sonra TÜSDEK yani 12 Mart kliği, darbe ortamını daha da olgunlaştırabilmek için yeni tertiplerin hazırlığını yapıyordu. 1 Mayıs şehitlerinden Jale Yeşilnil'in cenaze töreninde mezarlıkta saklanan iki kişinin polislere ateş açtığı yazıldı. İşe bakınız ki, törene katılanları yerlere yatırarak terör estiren "vurucu tim" bu şahısları yakalayamamıştı! ? Aynı gün polis Kadıköy'de dernekler basıp birçok kişiyi gözaltına alarak terör estirdi. Bir kaç gün sonra ise iki şahıs İstiklal caddesinde bir otobüsün içindeki yolculara ateş açıp ortadan kayboldu. 6 ve 19 Mayıs'ta Kontrgerilla halkta korku yaratmak için yoğun bir söylenti kampanyası yürüttü. Telefonlar durmadan çalıştı. 6 Mayıs'ta İstanbullular çocuklarını okula göndermediler ve 19 Mayıs'ta stadyumların trübünleri bomboştu.

Komünizm düşmanlığı Kürt milliyetine düşmanlık ve Yunanistan'a karşı savaş kışkırtıcılığı

12 Mart kliğinin darbe hazırlıkları üç kollu bir tertipler zinciri üzerine planlanmıştı. Giderek yoğunlaştırılan komünizm düşmanlığına Kürt halkına karşı millî düşmanlık körükleme kampanyası eklendi. Halkın Sesi 1 Mayıs'tan itibaren hızlandırılan milli düşmanlık kampanyasına dikkati çekti ve üstüste her sayısında bu konu üzerinde durdu. Tertiplerin yeni hedefinin Kürt halkı olduğunu vurguladık. Gazeteler 1 Mayıs'ta "Kürt bayrağı çekerek giden komünistlerden" sözediyor, Dünya gibi gazeteler ise "Kürtçülük" başlıklı tefrikalara başlıyordu. Günaydın, sayfalarını buram buram tertip kokan bayrak yırtma, bayrak asma haberlerine ayırıyordu. Türkeşler, Orgeneral Ali Fethi Esenerler Kürt halkına tehditler savuruyorlardı.

12 Mart kliğinin üçüncü olarak bir Türk- Yunan savaşı kışkırttığı açıkça görülmektedir. Günaydın gazetesi 18 Mayıs'ta "Sisam adasından Yunanlılar Türk devriye botuna top ateşi açtı" haberini veriyordu. Atina kaynaklı habere göre bir Türk hücum botu Yunan karasularında avlanan bir balıkçı motoruna saldırmış ve Yunan sahil bataryaları da ateş açmışlardı. Uzaklaşan hücumbot hareketini tekrarlamış ve yeniden ateşle karşılaşmıştı. Aynı haber ilginç bir başka haberle son buluyordu: Türk Genelkurmayı "Olayın gerçekle bir ilgisi yoktur" şeklinde bir açıklama yapmıştı. Olayların gelişimi içinde Yunanistan'la savaş kışkırtan 12 Mart kliğinin tutumu ile Genelkurmay'ın tutumunun farklı olduğu görülüyordu.

Birkaç gün sonra Midilli adası civarında kışkırtma tekrarlandı. "Varan iki" başlığıyla verdiği haberinde Günaydın şöyle yazıyordu: "Bir hafta içinde meydana gelen ikinci ateş açma olayı, Yunan basınında büyük yer işgal etti. Yunan basını Türk sahil muhafaza gemisinin karasularına girdiği için ateşe hedef olduğunu öne sürdü". 16 Mayıs'ta ise "Türk Hava Kuvvetleri'nin bir karakol uçağına Yunanistan'ın 10 milin içinde uçuyor gerekçesiyle ateş açtığı" bildiriliyordu.

Bütün bu olaylar sırasında Yunan Savunma Bakanlığı olaylara önem vermediğini açıkladı ve olayları Türk kaptanının "öfkeli bir kişi olmasına" bağladı. Günaydın gazetesinin bir yazarı olaylar üzerine şu yorumu yapıyordu: "Bize öyle geliyor ki, bir yerlerde Türk-Yunan ilişkilerini tam Türkiye'nin seçim döneminde tırmandırmak isteyen bazı tahrikçiler vardır." ("Seçime Çeyrek Kala", 25 Mayıs 1977)

Aynı günlerde Yunan basını ise Türklerin "Ege-de yeni tahrik hareketlerine girişeceği yolunda Atina'ya ciddi haberler gelmektedir" diye yazıyordu.

Onlarca emekçinin kanına girerken bir an olsun vicdanı titremeyen 12 Mart'ın katilleri, Kürt halkına karşı terör kampanyaları tezgahlarken de, Türkiye ve Yunanistan halklarını birbirine kırdırmayı

ÜÇ AYLIK FAALİYETİ

planlarken de aynı cani ruhuyla hareket ediyorlar. Halk kitlelerinin yükselen mücadelesinden dehşete düşerek her türlü melaneti yapabilecek duruma gelmişlerdir. Onlar kendi kanlı saltanatlarını sürdürebilmek, halkı faşist yumrukları altında ezebilmek için tam bir kumarbaz tutumuyla bütün kozlarını oynamayı planlamışlar ve daha pek çok kan dökmek için kollarını sıvamışlardır. Amaçları seçimlerin yapılmasını önlemek ve parlamentoyu da kapatmaktır.

12 Mart canileri katliamlarını 29 Mayıs'ta Türk Hava Yollarının Yeşilköy alanına ve Sirkeci İstasyonu'na koydukları bombalarla sürdürdüler. Buralarda 7 kişi öldü ve 40'a yakın yurttaş yaralandı. Günaydın gazetesi ertesi gün ilk nüshalarında bu olayların sorumluluğunu da İstanbul Emniyet Müdürü Nihat Kaner'e dayanarak, "maocular"a yıkmaya kalkıştıysa da ağız değiştirmek zorunda kaldı. En sonunda sabotajların sorumluluğu Ermenilere yüklenmeye çalışıldı. Ancak TÜSDEK tertipçinin kendisi olduğunu açık açık ilan edince bu da tutmadı.

Onikiye çeyrek kala

29 Mayıs'ın diğer bir olayı ise İzmir'in Çiğli Hava Alanındaki suikast girişimidir. Burada Ecevit'e sıkılan kurşun, yanında bulunan Mehmet İsvan'ı yaraladı. 12 Mart kliği yarattığı tertip ortamını Ecevit'i katlederek doruğuna ulaştırmak istiyordu. Demirel'in bir gazeteciye verdiği 'seçime üç gün kala hiç ummadığımız bazı talihsizlikler olabilir' şeklindeki demeç 12 Mart kliğinin yarattığı ortamda anlam kazandı.

Seçimlerden üç gün öncesinin önemi üzerinde duran başka birisi daha vardı. TÜSDEK örgütü 31 Mayıs'ta Tercüman gazetesinin birinci sayfasında yaptıklarını ve yapacaklarını açık açık ilan ediyordu. TÜSDEK, 1 Mayıs katliamı, Sirkeci ve Yeşilköy sabotajları dahil o güne kadar 12 Mart kliğininne kadar suçu varsa hepsini benimsiyor ve yeni planları hakkında geniş açıklamalar yapıyordu. Bildiride "seçimlere üç gün kala çeşitli yerlerde vurucu ve sonuç alıcı 7 eylem"den sözediliyordu. TÜSDEK' in her tarafından -acemilik ve beceriksizlik akan provokasyon bildirisinde bu satırlar 12 Mart kliğinin cani dişleri gibi sırıtıp duruyordu. Demirel seçimlerden üç gün önce Ecevit'e yapılacak suikastı haber verdi. TÜSDEK'in vurucu güçleri yani Kontrgerilla 3 Haziran'da Taksim'de yapılacak mitingte Ecevit'i vuracaktı. Halkın azılı düşmanları saltanatlarının temeline yeni bir kitle katliamı koymayı planlıyor - du. Amaç kargaşalık yaratmak ve iktidara tamamen el koymaktı.

Demirel'in Ecevit'e yolladığı mektupta yakın zamandaki tertipleri aynı zincirin halkaları olarak belirtmesi ayrıca dikkat çekiciydi.

Dergimiz 1 Mayıs'tan sonra katliamın asıl sorumlusunun 12 Mart kliği olduğunu açıklamıştı. Demirel ise 1 Mayıs katliamını ve diğer tertipleri önceden bildiği halde, seçimlerde yararlanmak için 1 Mayıs katliamına suç ortaklığı yaptı. Nitekim Milli Birlik Grubu 3 Haziran tarihli gazetelere çıkan bildirisinde, 1 Mayıs'tan önce Demirel'e katliamı bildiren bir MİT raporu verildiğini açıkladı. Milli Birlik Grubu daha önce de istedikleri halde Demirel'in raporu açıklamadığını söylemiştir.

TÜSDEK bildirisinin Tercüman'da yayınlandığı gün gazetelerde başka bir demeç daha yer alıyordu. Harp Akademilerince düzenlenen (Yıldız-77) ortak harp oyunlarını izleyen Genelkurmay Başkanı Orgeneral Semih Sancar şöyle diyordu:

"Burada önemli bir noktaya değinmekte fayda mütalaa etmekteyim. ... Türkiye özentiler ülkesi olmamalıdır ve olamaz da ... Tedirginlik, şüphe yaratmaya matuf yaşadığı eylemlerin bugüne kadar muvaffak olamadığı dikkatte tutulursa, bu kabil insanlık dışı davranışların da nefretle karşılandığı bilinmelidir. Hiç bir neticeye ulaşma kaabiliyetine sahip olmayan bu faaliyetlere son verilmesinin önemi de ortadadır." (Günaydın, 31 Mayıs 1977)

TÜSDEK (12 Mart kliği) örgütünün 31 Mayıs tarihli Tercüman gazetesinde yayınlanan bildirisi, Kontrgerillanın eylem listesini ve eylem programını yansıtmaktadır. Bu bildiri aynı zamanda devrimcilerin yapmaması gereken eylemlerin bir listesini vermektedir. Devrimciler kitlelerle birleşen, kitleleri devrimci hedefler doğrultusunda seferber eden, haklı zeminde ilerleyen bir eylem çizgisi izlemelidirler. Böyle bir eylem çizgisi her türlü tertibi boşa çıkarmanın biricik garantisidir.

12 Mart kliğinin TÜSDEK bildirisi devrimci niyetlerle maceraya sürüklenenleri uyandırmalıdır. Sağa sola atılan bombaların, düzenlenen terör eylemlerinin 12 Mart kliğinin istediği tertip ortamının yaratılmasından başka bir şeye hizmet etmediği açıkca ortadadır. Hangi eylemin Kontrgerilla, hangi eylemin terörcüler tarafından yapıldığı bile birbirine karışmaktadır. Çünkü eylemler, nitelik olarak aynıdır. Yaparların niyetleri ne olursa olsun, halka değil, halk düşmanlarına yaramaktadır.

TÜSDEK

TÜRKİYE SOSYALİST DEVRİM KONSEYİ

1 Berlin 36 den, 2. 1. 1976

Her eylem, Türkiyenin kurtuluşu ve Türkiye'de Sosyalist Halk İktidarının ölümsüz kuruluşu içindir.

27 - 28 Aralık 1975 tarihlerinde Berlin de yapılan Konsey toplantımızda alınan kararlar aşagıda olup, bunlar bütün Devrimci örgütlerce en kısa zamanda uygulamaya sokulacaktır.

Bu bildiride belirtilen eylem maddeleri, Devrimci örgütlerimizdeki Eylemler kitabından çözülerek alınacak, uygulamaya girişecek örgütlere en seri şekilde dagıtılacaktır.

1-Faşist iktidar sultası altında bulunan Türkiye ve Türk Halklarının kurtuluşu, Faşist iktidarın devrilerek yerine Türkiye Sosyalist Halk İktidarı'nin kurulması için gereken alt yapı engeç iki yıl içersinde ve 977 seçimlerinden önce en üst düzeyde eksiksi olarak oluşturulacaktır.

2-Türkiye de Sosyalist Halk İktidarını istedigimiz ve çizdigimiz düzeyde gerçekleştirecek tek siyasi kuruluş CHP oldugu için 977 seçimlerinin CHP tarafından ortaksız bir şekilde kazanılması muhakkak benimsenecektir. Seçimler için tek ve enbüyük hedef budur.

Bunun icinde, 26 K, 37 LM, 39 BS, 51 MK devrim öncesi eylemleri derhal uygulamaya konulacak ve 1977 yılı içersinde 1 Mayıs'tan itibaren bunlara 19 YK, 23 KKL, 29 ECB, 34 ECR devrim eylemleride eklenerek seçimlere kadar Devrim tabanı eksiksiz oluşturulacaktır.

3-Faşist iktidar, seçimlerin tarihini bir Faşist oyunu olarak ileriye atar veya öne alırsa, derhal yukarıdaki devrim eylemlerine 58 ECJ, 64 TKK, 72 ECTK, 76 LMK ve 79 KK eylemleri derhal eklenerek bütün devrimci örgütlerce uygulamaya sokulac tır.

4-İstanbul, Ankara ve İzmir Baroları devrimci hukukçularımızın büyük savaşı ile muhakkak surette ele geçirilerek 17 HK 21 APO, 24 ECB eylemleri en başta İstanbul Barosu olmak üzere uygulamaya alınacaktır.

5-Üniversite ve yuksek okullardaki devrimci güçlerimiz, derhal eylem alanlarına Lise ve arkasından Orta Okulları katarak Devrim tarlasından olgun başak alınacak hasadı hazırlayacaklardır. (Uygulama: İs.KK - 6, ECK - 8, 47 ECV - 11)

6-Türkiye de sakin ve huzurlu bir seçim alanı DEVRİMCİLER İÇİN OLANAKSIZDIR. Seçim öncesi ortamı en üst düzey bozmak devrim hazırlayıcısı örgütlerimizin enbaş görevi olmalıdır. (Uygulama: KKL - 7, 33 SCV, 29 ECB - 12, SVK - 9)

7- Grevler 977 seçim öncesi 39 BS, 44 KK, 63 BKL evlemleri ile istenilen düzeye ulaşamazsa, süratle THY - 4, DD - MEK - 4 ve DİSK - 19, 23, 27 eylemleri uygulamaya alınacaktır.

8- „ Türkiye de Komünist yoktur, Faşist vardır „ sloganımız devamlı işlenecek ve buna seçim öncesi „ Hesap sorma „ sloganı eklenerek bu konu devamlı işlenecektir.

9-Halk Komitelerinin İl ve İlçe örgütleri 1977 başından itibaren en kısa zamanda oluşturulacak ve karar komiteleri seçim lerden engeç 2 ay öncesine kadar eksiksiz tamamlanacaktır. (Uygulama: EKT, KHV, ABT - 3)

10-Devrimci güçlerimiz ve örgütlerimiz hiçbir şekilde BGKV dönemine kadar Milli Selamet Partisine ilişmeyecek ve bu partiyi eleştirmeyecektir. Halk iktidarımızın en büyük düşmanı Adalet Partisi ile onun soysuz canavarı MHP dir. MSP, Devrim tab ramızın hazırlayıcılarından olup bu partinin tabanı üst düzeyde tehlike yaratacak derecede bilinçlenmemiştir.

11-EGTVG egitimlerine katılıp yetiştirilmiş örgüt elemanları 1977 seçimlerinden engeç 2 ay öncesi Türkiye'ye giderek, DİSK - TÖB DER, TKP ile harmanlaşıp 51 MK, 63 BKL, 67 SSSK - 4, 34 VGK uygulamalarını 15977 uyarınca gerçekleştireceklerdir.

TÜSDEK'in eylem planı karaya oturuyor

Ertesi gün, yani 1 Haziran'da Kara Kuvvetleri Komutanı Namık Kemal Ersun'un emekliye sevkedildiği açıklandı. Bir süredir Ersun ve Sancar birlikte değil ayrı ayrı ve birbirlerinin ardından çeşitli askeri birlikleri teftiş ettiler. 3 Haziran günü TÜSDEK'in elebaşılarından biri olduğu artık herkesçe öğrenilen Namık Kemal Ersun kendisi için düzenlenen törende, emekli edilişinden büyük acı duyduğunu belirtiyor ve şöyle diyordu: "bağrıma taş basarak bu acıyı yüreğimde taşıyacağım". Anlaşılan bu 12 Mart işkencecisi, eski Ankara sıkıyönetim komutanı yaptıklarını az bulmuş ve yeni planlarının suya düşmesinden üzüntüye kapılmıştı. Aynı günlerde TÜSDEK örgütünün birtakım elemanlarının daha tasfiye edildiği haberleri gazetelerde yer aldı. Kontrgerilladan 200 subay emekli edilmiş veya tutuklanmıştı.

12 Haziran tarihli Hürriyet gazetesi ise seçimden üç gün önce 12 Martçıların bir darbe teşebbüsünde bulunduğunu haber veriyordu. Hürriyet haberi Monitor adlı bir Amerikan gazetesinden almıştı. Monitor ise haberini "yüksek kademedeki bir ilgiliye" dayandırıyordu. Habere göre darbenin başını Namık Kemal Ersun'la birlikte Kara Kuvvetlerinden üç kıdemli general çekiyordu. Ayrıca, 12 Mart'ın TRT Müdürü meşhur general Musa Öğün'ün de adı darbeciler arasındaydı. Haber ayrıca darbecileri Türkeş'in idare ettiğini belirtiyordu. Gazeteye göre darbeciler resmi müesseselere ve seçim toplantılarına saldırılar düzenledikten sonra yönetime el koymayı planlamışlardı. Haber 200 kadar subayın gözaltında tutulduğunu da belirtiyor ve bazı generallerin aktif görevden alındığını söylüyor. Ankara'da ise, çeşitli çevrelerde 3. Ordu Komutanı Ali Fethi Esener ve Musa Öğün'ün gözaltında tutulduğu söylentileri dolaşıyor. Ancak bütün bu haberlerin ne derece doğru olduğu anlaşılamadı.

En ilginç noktalardan biri şudur: Seçime üç gün kala TÜSDEK örgütünün adeta yayı bozulmuştur. Ecevit'e suikast yapılamadığı gibi, bildiride açıklandığının aksine seçimler kanlı geçmemiş, pek bir olaya rastlanmamıştır. Eylemlerini 17 ay önceden planlayan, Sirkeci garına hangi saatte bomba atılacağını bile geniş konsey toplantılarında saniyesi saniyesine önceden kararlaştıran, seçimlerden üç gün öncesine kadar bütün eylemlerini sektirmeden uygulayan TÜSDEK'e birden bire ne olmuştur? Ersun'un emekli edilmesiyle birlikte artık TÜSDEK'in eylem planı karaya oturmuştur.

31 Mayıs'ta ilk sayfasını boydan boya ayırdığı TÜSDEK bildirisinden Tercüman gazetesi bile artık sözetmiyor. TÜSDEK'in başarısızlığı anlaşılan Tercüman'ın da canını sıkmıştır. Türkeş ise 12 Mart kliğinin suçlarını gizlemeye çalışmaktadır (9 Haziran'da yaptığı basın toplantısı) Çünkü TÜSDEK örgütünün ileri gelenlerinden biri de Türkeş'tir.

12 Mart kliği cinayet ve tertiplerinin hesabını vermelidir

12 Mart kliği tertiplerinde başarısızlığa uğramıştır. Ancak halkımızın kanını dökenlerin pek çoğu devletin önemli mevkilerini ellerinde tutmaktadırlar. Halka karşı yeni tertiplerin pususuna yatmışlardır.

Bülent Ecevit, 1 Mayıs katliamının sorumlularının devlet içinde olduğunu açıklamış fakat bu sorunu fazla deşmeyeceğini beyan etmiştir. Gene Ecevit kendisine düzenlenen suikast üzerine esas hedefe hücum etmemiş ve gerçek tertipçi olan Kontrgerillayı gözlerden kaçırmıştır.

Öte yandan Namık Kemal Ersun emekli edilmekle birlikte serbestçe dolaşabilmektedir.

Halka ölüm saçan canilerin gizlenmesine göz yummak onların yeni tertiplerine olanak vermekten başka bir şey değildir. Halkımız canilerden nefret ediyor. 12 Mart kliği halkın önüne çıkarılmalı ve cinayetlerinin hesabı sorulmalıdır.

Geçtiğimiz iki aylık seçim dönemi, devrimci siyasetlerin ve eylem çizgisinin mücadele içinde bir kere daha sınanmasına olanak verdi. Bu dönem boyunca yürütülen çalışma - ların bilançosu bize çok değerli dersler sunmaktadır.

Resmi kayıtlara göre seçimlere 8 parti katılıyordu. Fakat kampanyanın her alanında fiilen 9 parti mücadele etti. Devrimciler kampanya boyunca bütün Türkiye'de, üzerinde "Amerikan uşağı MHP, AP, CGP ve Rus Uşağı TİP'e Oy Verme Hesap Sor" yazılı 60 bin afiş astılar. Halkın Sesi'nin "Seçimlerde Ne Yapmalıyız" adını taşıyan kitapçığı halktan büyük ilgi gördü. Şehirlerde ve köylerde onbinlerce emekçi kitapçığımızı okudu ve tartıştı. Bir - çok yerde kitapçık tekrar tekrar istendi. 15 gün içinde basılan 50bin kitapçığın hepsi satıldı. Bunun yanında dergimiz işkenceci Faik Türün'le Cellat Ali Elverdi'yi teşhir eden iki özel sayı çıkardı. Bu özel sayılar Türün'ün aday olduğu Manisa'da 10 bin, Elverdi'nin aday olduğu Bursa'da 6 bin dağıtıldı.

Devrimciler aynı zamanda dergimizi kitlelere daha yoğun bir şekilde götürdüler. Seçim dönemi boyunca 16 sayfa çıkan Halkın Sesi'nin satışı yüzde elliye yakın bir artış gösterdi. Dört ay için koyduğumuz 15 bin satış hedefi bir aydan daha az bir zaman içinde aşıldı.

Devrimciler iki ay boyunca Türkiye'nin yüzlerce köyünü tek tek dolaşarak devrimci talepleri köylülerle tartıştılar, seçime katılan partilerin niteliklerini halka açıkladılar. Şehirlerde ise en kenardaki gece - konduya kadar birçok emekçinin evi ziyaret edildi. İşçi, memur, genç, her tabakadan binlerce emekçi erkek ve kadınla konuşmalar yapıldı.

Bu kısa dönemde yürütülen yoğun çalışma devrimcilere kitlelerle birleşme konusunda önemli tecrübeler kazandırdı. Seçim çalışmalarından çıkardıkları dersleri bize yazan pek çok okuyucumuzun üzerinde birleştikleri en önemli noktalardan biri şu oldu: Kitleler devrimci siyasetlere açtı. Gidilen her yerde emekçiler devrimcileri büyük bir sevgi ile karşılamışlar, evlerine davet etmişler, tartışmalara büyük bir ilgi göstermişler, kitapçığımızı ve dergimizi ilgiyle karşılamışlardır. Pek çok yerde halk devrimcilerle yeniden görüşmek ve tartışmak istemiştir. Hatay'dan, Gaziantep'ten, Adıyaman'dan, Malatya'dan, Sivas'tan, Kahramanmaraş'tan, Erzincan'dan, Tunceli'den, Ordu'dan, İzmir'den, Ankara'dan, Denizli'den, İstanbul'dan, Bolu'dan, Edirne'den, Bursa'dan yurdun her yerinden bize gelen yüzlerce mektupta devrimcilerin halkla kaynaşmanın verdiği devrimci coşkunluğu dile getiriyor.

SEÇİM KAMPANYAMIZ

Devrimcileri kitlelere yönelten ve onların halkla kaynaşmasını sağlayan elbette doğru siyasetti. Devrimci siyasetimiz kitlelerin taleplerinden hareket ediyordu. Halk öne sürdüğümüz siyaseti candan desteklediğini dile getirdi. Hakim sınıf partilerinin yalan-dolana dayanan seçim kampanyası içinde devrimci siyaset kitlelere yol gösteren bir ışıldak gibi parıldadı.

Türkiye'nin milyonlarca halkı devrimci taleplerini gerçekleştir - mek için bir çıkış yolu arıyor. Bu çıkış yolunun sadece devrim olduğunu kitleler kendi öz tecrübeleriyle görmelidir. Her türlü reform hayalinin boş olduğunu kitleler yaşayarak anlamalıdır. Milyonları devrim seline katacak biricik doğru çizgi budur. Bu çizginin özü devrimci talepleri en geniş kitlelere yaymak ve halkı bu talepler uğruna seferber etmektir. Halk, kendi taleplerini vaatler haline getirerek destek isteyen partileri pratik içinde sınamalıdır.

Devrimciler devrimci talepleri kitlelere yaydıkları gibi, bunların gerçekleştirilmesinin yolu üzerinde de halkla tartıştılar. Seçim kampanyaları sırasında halk çeşitli partilerin adaylarına bağımsızlık, toprak ve özgürlük talepleri konusunda sorular sordu, bu konuda partilerden açık tutum almalarını istedi. Birçok yerde Amerikancı partilerin adayları protesto edildi, CHP adayları halk tarafından soru yağ - muruna tutuldu. En çok sorulan sorular ise, Rusya ile yapılacak işbirliği anlaşması konusunda CHP' -

Divriği'de canlı bir seçim çalışması

HALKIN SESİ'nin "Amerikan Uşağı MHP, AP, CGP'ye ve Rus Uşağı TİP'e Oy Verme, Hesap Sor" afişlerinden 2 500 tanesi Divriği ve çevresine asılmıştır. Sadece Cürek ve civar köylerine asılan afişlerin sayısı 500'dür. Yine HALKIN SESİ'nin "Seçimlerde Ne Yapmalıyız" kitapçığından 1 000 tane satılmış ve bütün köylere ulaştırılmıştır. HALKIN SESİ ve AYDINLIK'ın satışında ise önemli bir yükseliş olmuştur.

CHP'nin seçim mitinginde halkın bağımsızlık, toprak ve özgürlük talepleri güçlü bir şekilde dile getirilmiştir. Sivas'a CHP mitingine giden 150 kadar devrimci oradaki halkla birleşerek devrimci sloganları bağırmıştır. Mitingde çok sayıda HALKIN SESİ satılmış ve HALKIN SESİ'nin Divriği grevi ile ilgili özel sayısı dağıtılmıştır. Halk dergimize büyük bir ilgi göstermiştir.

1 Haziran günü Divriği'ye gelen CHP grubu da devrimci sloganlarla karşılanmıştır. Mitingde devrimci sloganların yazıldığı pankartlar taşınmıştır. Konuşmacılar faşist katillerden hesap sorulacağını, 141 ve 142'inci maddelerin kaldırılacağını söylemişlerdir. Son konuşmacının "Bağımsız Türkiye" demesi üzerine, alanı dolduran 1 500'ü aşkın insan coşkuyla "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" sloganını atmaya başlamıştır.

Diğer yandan, 6 Nisan'da başlayıp 3 Mayıs'ta mahkeme kararıyla durdurulan Divriği maden işçilerinin grevi, 2 Haziran sabahı tekrar başlamıştır. Büyük bir coşkuyla mücadelelerini sürdüren 1 200 maden işçisi halkın geniş desteğini sağlamıştır. Çevre köylerden akın akın gelen köylüler maddi ve manevi yardımlarıyla greve güç katmaktadırlar.

nin tutumu ve toprak ağalarını aday listelerine alarak CHP'nin nasıl toprak reformu yapacağı oldu.

Seçimler boyunca yürütülen mücadelenin önemli alanlarından biri de mitinglerdi. Özellikle CHP mitinglerinde ve seçim toplantılarında halk devrimci talepler doğrultusunda sloganları haykırdı. Öte yandan öğrendiğimize göre binlerce emekçi hazırladıkları ortak talepleri imzalayarak, CHP'ye yollamışlar, CHP'nin bağımsızlık, toprak ve özgürlük taleplerini açık bir şekilde savunmasını istemişlerdir.

Seçimler boyunca yürütülen çalışma nasıl bir çizgi izlenmesi gerektiğini ortaya koyduğu gibi nasıl bir çizgi izlenmemesi gerektiğini de gözler önüne sermiştir. Kitleleri adım adım ilerletmek yerine kitlelerin dışından "devrim" "devrim" diye bağırmayı devrimcilik sanan Üçlü Blok ve diğerlerinin yaptığı iş pasifizmden başka bir şey değildir. Onlar, devrimcileri seferber eden, kitlelerle kaynaşmayı sağlayacak bir siyasete sahip değillerdir. Keskin "devrim" gevezeliği, etkilerinde kalan devrimcileri tamamen eylemsizliğe sürüklemiştir. Kitlelerin siyaset sahnesine daha yoğun olarak çıktığı, toplumun cıvıl cıvıl olduğu bir dönemde Üçlü Blok'un siyaset sahnesinden silinmesinin nedeni izledikleri gerici siyasettir.

Üçlü Blok, üç şehirden üç şahsı aday göstererek "seçimlere bağımsız katıldığını" iddia etmiş, bunun dışında ise esas olarak devrime ve halka karşı mücadele etmiştir. Seçim dönemi boyunca 'Amerikan ve Rus uşağı partiler hakkında dişe dokunur bir yayınlarına rastlanmadığı halde, dergilerinde proleter devrimci siyaseti eleştiren çarşaf çarşaf yazılar yayınlanışlardır. Her yerde devrimcilerin faşizme ve revizyonizme karşı mücadelesini baltalamak için ortaya çıkmışlardır. Halkın Sesi'nin afişlerinin üstünü kapatmayı iş edinmişler, dergi ve kitapçık satan devrimcilere sataşmışlardır. İzmir gibi bazı yerlerde proleter devrimci slogan atarak yayın satarken H. Yolu kendi taraftarlarını devrim düşmanı sloganlar atarak bu çalışmayı baltalamakla görevlendirmiştir.

Üçlü blok, ikinci mücadele hedefi olarak CHP'yi seçmiştir. Amerikan ve Rus uşağı partilere laf söylemezken toplarını CHP'ye çevirmişlerdir. Onlar bu tutumlarıyla da revizyonizme ve faşizme hizmet etmişlerdir. Onlar "reformculukla mücadele ettiklerini" söylemektedirler. Ancak bütün yaptıklarıyla sadece faşizme ve revizyonizme değil aynı zamanda reformculuğa da büyük hizmetlerde bulundular. Kitlelere sırtlarını dönerek ve devrimci sloganları gözden düşüren tutumlarıyla kitleleri reformculuğun etkisine terkettiler. Devrimcilerin kitlelerle birleşmesini engellemeye çalıştılar. Bundan ise en çok reformcular ve CHP içine sızan revizyonistler yararlanmıştır.

Üçlü Blok sözde "reformculuğa karşı mücadele" ederken bile reformculuğun kanatları altına saklanmaktadır. Ecevit Trabzon konuşmasında böyle bir gruba şunları söylemiştir: "Aslında kızamıyorum. Onlar başka yerde bağırınca başlarına neler geliyor biliyorsunuz. Onun için bize sığınıp toplantılarımızda bağırıyorlar." İşte siz bu sözleri Ecevit'e söyletiyorsunuz ya. Devrimciliğe ne kadar zarar verdiğinizi düşünün! Devrimci tutum, sloganlarımızı binlerce halkla birlikte bağırmak; bu sloganları faşistlerin ve revizyonistlerin saldırılarına karşı kararlılıkla savunmaktır. Ama Üçlü Blok'un sorunu devrimci sloganları kitlelere maletmek değil, gözden düşürmek ve halkı bölme aracı haline getirmektir.

Devrimciler sloganları kitlelere maletmenin ve onu her türlü saldırıya karşı savunmanın başarılı örneklerini vermişlerdir. Birçok miting ve toplantıda halk devrimci sloganları coşkuyla dile getirmiştir. İzmir CHP mitinginde Üçlü Blok bir avuç taraftarıyla Ecevit'in nasihatlerini dinledikten sonra alanı terkedip gitmiş fakat Üçlü Blok'un tutumuna tepki gösteren halk alanda devrimci sloganları yürekten haykırmıştır. Gene İzmir Gültepe'de halktan kopuk bir şekilde bağırıp çağıran H. Kurtuluş taraftarları kitlenin tepkisi sonucu çekip gitmişlerdir. Ancak daha sonra kitle "Ne Amerika Ne Rusya" sloganı da dahil bütün devrimci sloganları bağırmış ve engellemeye çalışan revizyonistleri toplantıdan atmıştır. Haberi veren muhabirimiz şöyle demektedir: "Kitleler devrimci sloganları benimsemekte ve revizyonistlerin

engellemelerini de aktif bir şekilde bertaraf etmektedir. Ancak bunun için Üçlü Blok'un bozguncu çabası önlenmelidir."

Devrimci bir siyaset ve eylem çizgisi izlemek, her türlü tertibi boşa çıkarmanın da biricik yoludur. Nitekim birçok tertibin tezgahlandığı seçim kampanyası boyunca devrimciler her türlü provokasyona karşı uyanık durmuşlar, kitleleri zamanında uyarmışlar, tertipleri boşa çıkarmak için mücadele etmişlerdir.

Diğer bir gerçek de şudur: Kitleler devrimci bir partinin ihtiyacı içindedir. Köylerde, şehirlerde binlerce emekçiyle temasa geçen devrimciler daima şu soruyla karşılaşmışlardır: "Sizin partiniz hangisi?" Öte yandan halkın geniş bir kesimi devrimci talepleri benimsemekle birlikte bugün bu talepleri hayata geçirecek bir parti olmadığını da dile getirmiştir. CHP'ye oy vereceğini söyleyen pek çok emekçi CHP'yi bir kurtuluş olarak görmediğini ancak bugün başka bir seçenek olmadığını belirtmiştir. Devrimcilerin bu durumdan çıkaracakları ders şudur: Bütün sınıfların kullandığı yasal parti kurma hakkını proletaryanın da kullanması.

PÜLÜMÜR

Bağımsızlık ve özgürlük mitingi

Pülümürlü proleter devrimciler olarak 14 Mayısta halkın bağımsızlık, toprak ve özgürlük talepleri etrafında birleşeceği bir açık hava toplantısı düzenledik.

Toplantıdan önce Pülümür'ün çeşitli köyleri gezilerek, HALKIN SESİ'nin seçimlerde izlediği siyaset köylülerle tartışıldı. Köylüler, HALKIN SESİ'nin dile getirdiği halkın üç temel talebini çok yerinde buluyorlardı.

Toplantının yapılacağı gün, halk "Bağımsızlık Toprak Özgürlük" sloganını atarak miting alanına girdi. Miting alanında "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "AP, MHP, CGP ve TİP'e Oy Verme, Hesap Sor", "İşkenceci ve Katillerden Hesap Sorulmalıdır" ve "Yıkılsın Ağalık Toprak Köylünün" pankartları taşınıyordu.

Toplantı devrimci şehitler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Konuşmacılar iki süper devletin yurdumuz üzerinde verdikleri hegemonya mücadelesini anlattılar ve üçüncü bir dünya savaşı tehlikesine dikkat çektiler. Daha sonra Türkiye ve özel olarak Pülümür'de toprak meselesi ve ağaların baskıları anlatıldı. Bağımsızlık andı içildi ve toplantı sona erdi.

Miting boyunca "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyası için imza toplantı. Halkın Sesi satıldı.

Mitinge çevre köylerden mesajlar gelmişti. CHP İlçe Yönetim Kurulu ve CHP Gençlik Kolu gönderdikleri ortak mesajda, "Bağımsızlık ve Özgürlük mitinginizi tüm gücümüzle destekleriz" diyorlardı.

Pülümürlü Devrimciler

KONYA

Köylü, CGP adayı Vefa Tanır'a ders verdi

Şimdiye kadar köylere inmeyen ve köylülerin dertleriyle ilgilenmeyen partiler ve onların milletvekilleri, seçilebilmek ve halkı kandırabilmek için seçimlerde köylere hücum ettiler.

Köylülerin artık uyumadıklarını gördükçe ne yapacaklarını şaşırıyorlar. İşte bunlardan Amerikan uşağı CGP Konya milletvekili Vefa Tanır köyümüze geldi. Köyde oy alabilmek için çeşitli vaatlerde bulunduktan sonra, bir arkadaş söz istedi. Ülkemizin durumunu anlattı ve Üçüncü Dünyayla birleşmemizi söyledi. Son olarak da bugün bazılarının yurdumuzu iki süper devlete sattıklarını söyledi. Vefa Tanır ise aynen şöyle dedi:

"Ben menfaatim icabı yurdumu dün Amerika'ya satıyordum, onlara üs veriyordum. Bugün de Rusya'ya satarım, bu benim memleketimin sağlığı için!"

Buna çok sinirlenen bir köylünün "sen menfaat icabı karını satar mısın?" demesi üzerine emperyalizmin işbirlikçisi Vefa Tanır çok sinirlendi ve köylüleri tehdit ederek kaçarcasına çekip gitti. Vefa Tanır şunu iyi bilsin ki, biz Kurtuluş Savaşında bağımsızlığımız için gözümüzü kırpmadan canımızı nasıl verdiysek, bugün iki süper devlet ve onların uşaklarına karşı da gözümüzü kırpmadan vereceğiz.

Konya, Cihanbeyli Turanlar Köyünden Bir Grup Devrimci

ORDU

Akkuş'tan yeni seçim haberleri

Siyasi partilerin seçim propagandaları 4 Haziran 1977 Cumartesi günü de sürdü. Amerikan uşağı AP, MHP halk düşmanı siyasetlerini sergilemeye devam ettiler.

CHP mitingi sırasında Proleter Devrimciler, devrimci siyaseti en geniş kitleye ulaştırma çalışmalarını hızlandırdılar. Bir grup devrimci, HALKIN SESİ dergisini satıyor; başka bir grup, Yeni Çarlarla "dostluk ve işbirliği" anlaşmasını protesto kampanyasına imza topluyor; başka bir grup da halkla birlikte, "NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE", "İŞ TOPRAK HÜRRİYET FAŞİZME NİHAYET", "İŞÇİ KÖYLÜ GENÇLİK, DEVRİM İÇİN BİRLEŞTİK", "ORMAN SÖMÜRÜSÜNE SON, ORMANI KÖYLÜLER İŞLETMELİDİR", "İŞGALE NİHAYET, KIBRIS'A HÜRRİYET" sloganlarını haykırdılar.

Daha önce devrimci siyaseti halka götürmekte tereddüt gösteren arkadaşlar, dergi satışını ve imza toplama sırasında halkın devrimci siyasete ne kadar susamış olduğunu pratik içinde gördüler.

Bütün bunlar bize, milyonlarca halkla birleşerek devrimin başarıya ulaşabileceği gerçeğini kavrattı.

İki süper devlet ve uşakları yıkılacaktır.

Zafer, birleşen milyonlarca Türkiye Halkının dır!

Akkuşlu Devrimciler

DİYARBAKIR'da POLİS ve REVİZYONİSTLER DERGİMİZİ SATAN DEVRİMCİLERE SALDIRDI

Bizler "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyası için imza toplarken polis tarafından Birinci Şubeye götürülen devrimcileriz. Birinci Şubede dayak ve küfüre maruz kaldık. Polis yanımızdaki Halkın Sesi dergilerini, "Seçimlerde Ne Yapmalıyız?" kitapçıklarını ve topladığımız imzaları aldı.

Öte yandan Halkın Sesi'nin 110'uncu sayısını satarken revizyonistler saldırdı. Bunlar "Özgürlük Yolu" taraftarları ve İGD'lilerdi. Ertesi günü kalabalık olarak çıktığımızda ortalıkta görünmemek için delik arıyorlardı.

Revizyonistler ve polis dergimize saldırmakla halka saldırıyorlar. Bağımsızlığımızın ve iki milliyetten halkımızın düşmanları halkımızdan gerekli cevabı alacaklardır.

Diyarbakırlı
Proleter Devrimciler

Gaziantep'te Savcı Yardımcısı seçim afişi için izin almaya giden devrimciyi dövdürdü

30 Mayıs 1977 Pazartesi günü Halkın Sesi'nin "Amerikan Uşağı MHP, AP CGP, Rus Uşağı TİP'e Oy Verme Hesap Sor" adlı seçim afişi için savcılığa izin almaya giden arkadaşı, savcı yardımcısı İsmail Babaoğlu, "senin canın galiba dayak yemek istiyor" diyerek tehdit etti. Sonra polis çağırarak arkadaşı götürmelerini söyledi.

Birinci Şubeye götürülen arkadaşın evi arandı. Birinci Şubede arkadaşa polis Hasan Kapan ve diğer polislerce dayak atıldı. Daha sonra polisler Yıldız Kitabevini aradılar. Orada bulunan afişlere el koydular. Kitabevinin sahibinin de evini arayarak Birinci Şubeye götürdüler. Kitapçı bir süre tutulduktan sonra bırakıldı. Bu arada telefon eden bir avukata, işkencecilerden Ünsal Kekevi, afişlerin gerisi getirilmediği takdirde arkadaşı bırakmayacaklarını ve işkence yapacaklarını söyledi. "Nasıl olsa adımı işkenceciye çıkardınız" dedi.

Ertesi gün savcılığa sevk edilen arkadaşa, savcı yardımcısı bu defa "Nasıl aklın başına geldi mi?" diyerek işkencecilerle işbirliği yaptığını ortaya koydu.

Daha sonra arkadaş serbest bırakıldı.

Elazığ'da polis seçim kitapçığı okuyan yurttaşa işkence yaptı

Ben 28 Mayıs günü Halkın Sesi'nin "Seçimde Ne Yapmalıyız?" kitapçığını okurken polis kahveyi bastı ve arama yaptı. Elimde bulunan broşürü görünce beni Merkez karakoluna götürdüler. Karakolda görevli bütün polis memurları bana küfür ettiler, tekme tokat dövdüler ve tehdit ettiler. Daha sonra 1'inci Şubeye götürdüler. Şubede "bunları kim dağıtıyor, dün şehirdeki afişleri sen mi astın" gibi sorular sordular. Gözaltında kaldığım 24 saat süresince ağır işkenceler uyguladılar.

Bir de benim Tuncelili olduğumu öğrenince işkenceyi daha da ağırlaştırdılar. Bayıltıncaya kadar dövdüler. Öldürmekle tehdit edip, gözlerim kararıp yere düşünceye kadar boğazımı sıktılar. Boynumda hala yara izleri vardır.

Öte yandan beni sormaya gelen bir yakınımı başka bir odaya götürüp, ona da "sen hangi örgüttensin" şeklinde sorular sordular ve dövdüler.

İşkenceci katillerin tüm halka uyguladığı bütün bu terör bizi yıldırmayacak, bizi mücadelemizde daha da güçlü kılacaktır.

Müslim Ateş

H. Kurtuluşu, seçim kampanyası boyunca proleter devrimci hareketi hedef aldı. Birçok yerde Halkın Sesi'nin "Amerikan Uşağı AP, MHP, CGP'ye ve Rus Uşağı TİP'e Oy Verme Hesap Sor" yazılı afişlerini kapatmak için gösterdiği çabayla bunu açıkça ortaya koydu. Yukarıdaki resimde görüldüğü gibi, MHP, AP, CGP ve TİP'in kapatamadığı afişleri H. Kurtuluşu kapatıyordu.

ÜNYE 'de "DEVRİMCİ YOL" TARAFTARLARI AFİŞLERİMİZİN ÜZERİNİ BOYUYOR

Ünye'de TÖB-DER'in ve Halkevinin yönetimini elinde tutan Devrimci Gençlik taraftarları saldırı ve küfüre başvurmakta, tahriklerde bulunmaktadırlar. Dernekleride ideolojik mücadeleden kaçmakta, samimi sempatizan unsurlara devrimciler aleyhine propaganda yapmaktadırlar.

Son olarak seçimlerle ilgili proleter devrimcilerin astığı "AP, MHP, CGP ve TİP'ey Oy Verme Hesap Sor" afişlerinin üzerine boyayla karaladılar, yazılan yazıları sildiler. MHP'li faşistlerin afişini bir tarafa bırakıp, devrimcilerin afişlerinin üzerini kapatırken neye hizmet ettiklerini hiç düşünmüyorlar mı?

Bu şekilde kışkırtıcı ve bölücü hareketlere başvuranlar Türkiye devriminin önüne taş koymaya kalkıyorlar.

MUSTAFA KOVANCI İŞKENCECİ POLİSLERİ MAHKEMEYE VERİYOR

26-27 Mayıs gecesi seçimlerle ilgili afişlerimizi yapıştırırken gözaltına alınan devrimcilerden Mustafa Kovancı, polisin üzerine döktüğü yakıcı sıvı (sudkostik) ile yaralanmıştı. Bir haftaya yakın bir süre hastanede yatan Mustafa Kovancı polisin işkencesini dergimize şöyle anlattı:

"Vezneciler'de polis, 'kıpırdamayın, vururuz' diyerek etrafımızı sardı. Bu sırada arkamdan gelen polis yerde duran sudkostiği başımdan aşağıya döktü. Daha sonra yere yatırdılar. Pantolonumun kemerini çıkartıp, bununla sırtıma vurdular.

"İkinci Şubede, yaralı olduğum halde, içinde 30 kişinin bulunduğu küçücük bir yere konuldum. İçerde oturmanın imkanı yoktu. Nefes alamayacak bir durumdaydım. Kapıyı vurup, tuvalete gitmek ve su içmek istediğimi söyledim. Ekip şefi tarafından tartaklandım. Yaralarımın kanadığını söylediğimde, 'durduğun yerde dur' dediler.

"Daha sonra hastaneye götürüldüm. Fakat yol boyunca hakarette bulundular. Hastanede yaralarım sarılınca hemen şubeye getirdiler. Tekrar o küçük hücreye tıktılar. Adli tabip yaraların yerlerini tespit ederek rapor tuttu. Bizden hastane raporu istediler. Fakat hastanede polisler rapor aldırmadığından Adli Tabiplik de kesin bir karar vermedi.

"Hastaneden çıkmama rağmen yaralarım iyileşmiş değil. Durumum şimdi biraz iyi, fakat yaralar ağrı yapıyor. Her gün pansumana gitmem gerekiyor. Üzerime yakıcı madde dökenleri mahkemeye vereceğim, bu işkencecilerden hesap sorulmasını istiyorum."

* * * *

DÜZELTME

OSMAN NURİ KARATEKE'NİN İŞKENCE SUÇUYLA İLGİSİ YOKTUR

Dergimizin 107'inci ve 111'nci sayılarında yayınladığımız işkencecilerin listesinde hatalı bir şekilde Osman Nuri Karateke'nin de adı bulunmaktadır. Eskiden Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi savcılığı yapan Osman Nuri Karateke'nin işkence suçuyla bir ilgisi yoktur. Düzeltir okuyucularımızdan ve Sayın Karateke'den özür dileriz.

* * * * *

SSCB TÜRKİYE

Rusya ile işbirliği anlaşmasına hayır!

Burdur

Yeşilova'dan Mehmet Baykuş, Zülfü Baykuş, Hurşit Baykuş, Muzaffer Baykuş, Aliye Baykuş, Kenan Baykuş, Fatma Baykuş, Ayhan Baykuş:

"Yeni Çarlarla 'işbirliği' anlaşmasına hayır diyoruz. Bizi ne Amerika ne Rusya idare edemez. Sosyalizm maskesi altında kolunu memleketimize uzatan sosyal-emperyalistleri yurdumuzdan kovacağız.

Tunceli Kırmızıköprü

KIRMIZIKÖPRÜ'NÜN DAĞBEK KÖYÜNDEN 33 KÖYLÜ:

"RUSYA'YLA YAPILAN ANLAŞMALARIN İPTALİNİ İSTİYORUZ"

"Bizler Kırmızıköprü'nün Dağbek köylüleri olarak Rusya ile yapılan ve yapılacak köleleştirici ve Türkiye'nin bağımsızlığını tehdit eden bu anlaşmalara karşı çıkıyoruz.

Konya

Cihanbeyli'nin Turanlar köyünden Hacı Seçilmiş(köylü), Osman, Mehmet Seçilmiş(işçi):

"Milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı MC'nin Rusya'yla yapmak istediği anlaşmaya hayır kampanyasına biz de katılıyor ve destekliyoruz."

Batı Berlin'de yapılan uluslararası konferansta

TÜRKİYE ve YUNANİSTAN TEMSİLCİLERİNİN ORTAK AÇIKLAMASI

Konferansta Yıldırım Dağyeli AYDINLIK adına konuşurken

Befriung dergisinin Batı Berlin'de düzenlediği "Bugünkü Sovyetler Birliği: Emperyalist Bir Süper Devlet" konulu konferansa katılan Türkiye ve Yunanistan temsilcilerinin ortak açıklaması, 28 Mayıs 1977 günü yapılan bitiş toplantısında onaylanmıştır. Bilindiği üzere konferansa Azanya, Hindistan, İran, Bengaldeş Srilanka, Lüksemburg, Japonya, Kanada, Danimarka, İngiltere, Fransa, Finlandiya, Yunanistan, Portekiz, İsveç, Almanya ve Türkiye'den 50 kadar bilim adamı ve yayıncı katılmıştı. Türkiye'den AYDINLIK dergisini temsilen Yıldırım Dağyeli katılmıştır.

Ortak bildiride, ABD ve SSCB'nin bölgemizde şiddetli bir rekabet sürdürdükleri ifade edilmekte, Türkiye ile Yunanistan arasında çıkacak bir savaştan ve Kıbrıs anlaşmazlığından sosyal-emperyalistlerin yararlandığı, Sovyetler Birliği'nin Ege buhranını ve Kıbrıs meselesini uluslararası bir mesele haline getirmeye çalıştığı belirtilmektedir. Bölgemizde hegemonyaya karşı barışın ve dostluğun güvencesinin iki ülkenin işçi sınıfı ve halkları olduğu söylenmektedir. Ortak açıklamada iki ülke halkının talepleri arasında şunlar yer almaktadır:

"İstanbul ve Çanakkale boğazları, her iki süper devletin savaş gemilerine, özellikle Sovyet Akdeniz ve Karadeniz filolarına kapatılmalıdır.

"Her iki süper devletin savaş filolarını Ege denizinden uzak tutmak için tedbirler alınmalıdır. Ege denizi bir barış denizi olmalıdır.

"Kıbrıs sorunu, her iki süper devletin müdahalesi olmadan barışçıl yoldan çözülmelidir. Kıbrıs'tan Türk ordusu çekilmelidir.

"Kıbrıs'taki bütün yabancı üsler kapatılmalı ve bütün yabancı askerler çekilmelidir. Türkiye'den getirilen göçmenler geri alınmalı ve Türk ve Rum Kıbrıslıların zorunlu yer değiştirmeleri kaldırılmalıdır."

Bildiri şu sözlerle son bulmaktadır:

"Bölgemizde savaşın önlenmesi ve barışın korunması, Türkiye ve Yunanistan halklarının birliğine, Akdeniz ülkelerinin birliğine, Üçüncü Dünya ve İkinci Dünya ülkelerinin hegemonyacılığa karşı birleşik cephesine önemli bir katkı ve iki süper devletin hegemonya mücadelesine, özellikle bölgemizdeki esas savaş kışkırtıcısı Rus sosyal-emperyalizmine güçlü bir darbedir."

DÖRDÜNCÜ ORDUDAN ASKERLER

"DÖRDÜNCÜ ORDU YUNANİSTAN'A KARŞI DEĞİL, İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI KULLANILMALIDIR"

"Biz Dördüncü Ordu saflarında eğitim gören yurtsever askerleriz. Dördüncü Ordu'nun kuruluş amacı Yunanistan düşmanlığını arttırmak, iki süper devletin hegemonyasını örtbas etmektir. Dünya barışını tehdit eden, azgınca silahlanan Rusya'ya kölelik anlaşmasını Denizlili yurtsever askerler olarak hayır deriz."

Denizli'den Bir Grup
Yurtsever Asker

Bu kaçıncısı?

RUS GEMİSİ ÇUBUKLU'DA KARAYA ÇIKTI

10 Haziran Cuma günü bir Rus balıkçı gemisi İstanbul Boğazını geçerken Çubuklu'da sahil yoluna çıktı. Geminin burnu 3-4 metre kadar caddeden içeri girdi. Rus gemisinin çarptığı yerde tesadüfen herhangi bir konutun bulunmaması can kaybını önledi. Kaza Rus gemisinin kılavuzsuz olarak İstanbul Boğazını geçmesinden ileri geldi.

Bu, Rus gemilerinin Boğazlarda yol açtığı ne ilk ne de sonuncu kazadır. Bu gemiler casusluk faaliyetinden tutun da, birçok ülkede karışıklıkları körüklemek amacıyla silah ve cephane taşımaya kadar her türlü karanlık işi yapmaktadırlar. Ruslar işte bu faaliyetleri dolayısıyla Boğazlardan kılavuzsuz geçmekte ısrar ediyorlar. Halklara karşı yürüttükleri düşmanca faaliyetlere ilave olarak, Boğazlarda oturan halkın da can güvenliğini tehlikeye sokuyorlar. Bu duruma son verilmeli, Rus ticaret gemileri kılavuz almaya mecbur tutulmalıdır!

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Altı ay kadar önce başlattığımız "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına yurdun dört bir yanından imzalar gelmeye devam etmektedir. Bu hafta kampanyamıza 1234 yurttaş daha katılmıştır. Gelen imzaların şehirlere göre dağılımı şöyledir:

Ankara, 226'sı Tuzluçayır'dan olmak üzere toplam 281 imzayla bu hafta en çok imza gönderen ilimiz. Bunu toplam 150 imzayla Muğla'nın Milas ilçesi izliyor. Milas'tan 44, Ören nahiyesinden 35, Kızılcayıkık köyünden 45 Sarıkaya köyünden 17 ve Kısırlar köyünden 9 imza. İmza gelen diğer illerimiz de şöyle, Sivas: Hafik'in Bayramtepe köyü ve çevresinden 45, Kızılcaören köyünden 16, Divriği'nin Anzahar köyünden 51, Sevir köyünden 6, İstanbul: Kanlıca'dan 44, Küçükbakkalköy'den 42, Pendik'ten 28, Mecidiyeköy'den 12, Denizli: Çivril'den 67, Özdemirci kasabasından 39, Konya: Cihanbeyli'nin Turanlar köyünden 87, Gaziantep: İslahiye'den 82, Isparta: 70, Tunceli: Pülümür'ün Kuzulca köyünden 23, Kırmızıköprü'nün Dağbek köyünden 33, Kahramanmaraş: Pazarcık'ın Salmanıpak köyünden 47, Ordu: Akkuş'taki CHP mitinginde toplanan 35, Trabzon: 28, Kastamonu: İnebolu'dan 10, İsveç: Stokholm'dan 15, Fransa: Draeux'dan 7 imza.

Bu güne kadar elimize geçen 61 771 imzanın şehirlere göre dağılımı şöyledir:

İstanbul	7 405
Ankara	7 004
Tunceli	5 687
İzmir	5 583
Kahramanmaraş	5 469
Adana	4 015
Gaziantep	2 495
Sivas	2 357
Erzincan	2 190
Malatya	1 546
Konya	1 500
Hatay	1 469
Manisa	1 315
Batı Almanya	1 031
Muğla	968
Denizli	954
Bolu	907
Trabzon	839
İçel	753
Elazığ	548
Antalya	522
Diyarbakır	473
Aydın	442
Ordu	425
Amasya	407
Bursa	372
Zonguldak	324
Kayseri	313
Balıkesir	304
Eskişehir	298
İzmit	297
Isparta	265
Adıyaman	235
Tokat	229
Kars	224
Uşak	215
Çeşitli yerler	2299
TOPLAM	61 771

OKTAY ODABAŞI

Bornova Cumhuriyet Savcı Yardımcısı

« Askeri Mahkemeler basını yargılıyamaz. Sivilleri yargılaması da Anayasa'ya aykırıdır »

Muhabirimiz, Cumhuriyet Savcı Yardımcısı ve eski DGM savcısı Oktay Odabaşı ile Askeri Mahkemelerin Basını Yargılaması konusunda görüştü. Oktay Odabaşı'nın dergimize verdiği demeci sunuyoruz.

Anayasa'nın 138/2'inci maddesi Askeri Mahkemelerin, asker olmayan kişilerin özel kanunda belirtilen askeri suçlarıyla, kanunda gösterilen görevlerini yaptıkları sırada, kanunda gösterilen askeri mahallerde askerlere karşı işledikleri suçlara bakmakla görevli olduklarını belirtmiştir. ...

Bu suçları biraz daha açıklığa kavuşturmak gerekir. Özel kanunda belirtilen asker olmayan kişilerin askeri suçları nelerdir?

1. Askeri Ceza Kanununun l'inci maddesi, askeri bir suçu genel bir deyimle Askeri Ceza Kanununun cezalandırdığı eylemler olarak tanımlamıştır. Buna göre asker olmayanların, Askeri Ceza Kanunuyla cezalandırılmamış eylemlerinden ötürü askeri mahkemelerde yargılanmalarına olanak yoktur. Burada dikkati çeken bir husus, Anayasa asker olmayan kişilerin askeri yargı ile ilgili özel kanunlarda yazılı suçlarını bir de bunların askeri suç olma unsuru ile sınırlandırmıştır. Bu nedenle özel kanunla belirtilen suçların bir de askeri suç olmaları şartı ile askeri mahkemelerde bakılabileceği Anayasa hükmüdür.

2. Kanunda gösterilen görevlerini yaptıkları sırada işledikleri suçlar nelerdir? Buradaki görevi özel kanunlarla askeri görev sayılan hizmetler olarak anlamak gerekir. ...

3. Kanunda gösterilen askeri mahallerde askerlere karşı işledikleri suçların ise,

a) Bu suçların askeri mahalde işlenmesi,

b) Ayrıca bir askere karşı işlenmesi şartı ile askeri yargıya tabi olduğu anlaşılmaktadır. 353 sayılı kanunun ll'inci maddesinin (b) ve (c) bendlerinde bu konuda yeteri kadar açıklık bulunmaktadır. Askeri yargı genel yargının bir istisnası olduğundan bu konuyu sınırlı ve genişletilmez kabul etmek gerekir. 353 sayılı kanun 9'uncu maddesinde genel görevin Anayasamızın 138/1'inci maddesindeki görev olduğunu tekrarlamış ve 11'inci maddenin bunun bir istisnası olduğunu dolaylı olarak kabul etmiş bulunmaktadır. Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 6'ıncı maddesi de asker olmayanların muhakemelerine umumi mahkemelerde bakılacağı hükmünü koymuştur. Bu duruma göre, sırası gelmişken 353 sayılı kanunun 11/B maddesinin Anayasamıza aykırı olduğunu ifade etmek gerekir.

TCK'nun 159'uncu maddesinde anılan devletin askeri kuvvetlerini tahkir ve tezyif suçu, yukarda iki ve üç numaralı bölümlerde öngörülen koşullar içinde asker olmayan kişiler tarafından işlenmesi halinde görevin askeri yargıya ait olacağı bu koşulların doğal sonucudur. Bu koşullar dışında da bu suçun askeri yargı görevine girdiği anlamını doğuran 353 sayılı kanunun 11/D maddesindeki hüküm, Anayasamızın askeri yargının sivil şahıslar yönünden görevine ilişkin 138/2 ve kanuni mahkemeyi belirten 32'nci maddeye ters düştüğü açıktır. Bütün bu açıklamaların sıkıyönetim ve savaş hallerinin dışında kaldığını da eklemek gerekir.

Bu durum karşısında basın davalarının durumu nedir? Anayasamızın 22 ve 23'üncü maddeleri genel bir deyimle basının Anayasa doğrultusunda özel bir kanunla düzenleneceğini öngörmüştür. Bu konudaki özel kanun 5680 sayılı Basın Kanunudur.* Kanunun 36'ncı maddesi bu kanunda yazılı olan veya basın yoluyla işlenmiş bulunan bütün suçlardan ötürü sivil şahıslar hakkında davaların ağır ceza mahkemelerinde veya asliye ceza mahkemelerinde görüleceği hükmü getirilmiştir. Bu hüküm yoruma ihtiyaç duyulmayacak kadar açıktır. Burada akla gelebilecek bir soru var: Sivil şahıslar basın suçlarından ötürü Anayasanın 138/2 ve 353 sayılı kanunun 11'inci maddesindeki koşullarla askeri mahkemelerde yargılanabilir mi? Kanımızca bugünkü yasalar karşısında bu olanaksızdır. . .

Basın Kanunu 1950 yılında yürürlüğe girmiş, 1953, 54, 55, 56 ve 29/11/1960 tarihlerinde değişikliğe uğramıştır. Kanunun 29. 11. 1960 tarihinde Anayasamızın geçici 4'üncü maddesindeki deyimle bir devrim tasarrufuyla gözden geçirilmiş olduğu anlaşılmaktadır. Bu maddenin 3'üncü fıkrası 27.5.1960 tarihiyle 6. 1. 1961 tarihleri arasında çıkarılan kanunların değiştirilebileceği, fakat Anayasaya aykırılığının ileri sürülemeyeceğini belirtmektedir.

Basın kanununun konumuzla ilgili 36'ncı maddesi 1954 yılında 6337 sayılı kanunla değiştirilmiş ise de kanunun tüm olarak devrim tasarrufu sayılan 29. 11. 1960 günlü 143 sayılı kanunla gözden geçirildiği ve ancak 4, 5, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 30, 32, 34 ve 35'inci maddelerinin değiştirilmesine gerek görüldüğü, öteki maddelerinin ve bu arada 36'ncı maddenin değiştirilmesine lüzum görülmediği ortaya çıkmıştır. Bir devrim tasarrufu ile ele alınan bir kanunun değiştirilen maddeleriyle birlikte eski haliyle bırakılması uygun görülmüş maddelerinin de o devrim tasarrufu ile belirlenen iradenin eseri olduğu kabul edilmelidir. Bu yönden basın kanununun 36'ncı maddesinin Anayasaya uygunluğu Anayasa tarafından var sayılmaktadır.

Kanunlar birbirleriyle ya açıkça ya da dolaylı olarak değiştirilir. Genellikle sonra çıkan kanunun öncekini açıkça olmasa bile dolaylı olarak değiştirmesi halinde önceki hükmün yürürlükten kalktığı kabul edilir. Buna göre 1963 tarihli olan 353 sayılı kanunun 11'inci maddesinin son defa 1960 yılında değişikliğe uğrayan basın kanununun 36'ncı maddesini askeri yargının görev çerçevesi bakımından değiştirdiği söylenebilir. Ancak bu kural mutlak değildir. Öncelik sonralık kadar genellik özellik ilişkisi de bu konuda etkilidir. Bir konuda özel kanun varsa genel kanundan önce uygulanır. Basın Kanunu Anayasanın 22 ve 23'üncü maddesi doğrultusunda basını düzenleme ve bunun bir sonucu olarak basın suçlarını belirleme, bunları yargılama usulleri bakımından özel bir kanundur. Ve bu konuda uygulamada 353 sayılı kanunun 11' inci maddesinden önce gelir. Bütün bunları sonuçlarsak, şunları söyleyebiliriz:

Asker sayılmayan kişiler işledikleri suç:

1. Basın suçu sayılan bir suç ise,

2. Askeri görev sırasında işlenmemişse,

3. Suç askeri suç sayılmıyorsa,

4. Askeri bir bölgede ve asker aleyhine işlenmemişse genel mahkemelerde yargılanır. Basın suçlarında görevli mahkeme basın kanununun 36'ncı maddesinde belirtilen mahkemelerdir. ...

Bir kere daha belirteyim. 353 sayılı kanunun 11/D maddesinin Anayasaya aykırı olduğunu ifade etmek mümkün. Bu güçlü bir fikirdir. Bu madde devletin askeri kuvvetlerini alenen tahkir ve tezyif suçunun sivil şahıslar tarafından işlenmiş olması halinde de askeri mahkemelerce bakılacağını öngörüyor. Bizce bu madde Anayasaya aykırıdır. Askeri yargının sivil şahısları yargılayabilme koşulları yukarıda da belirttiğim gibi, Anayasanın 138/2'nci madde sinde gösterilmiştir. Bir kere Anayasa bütün yargı organlarını bağlayıcı niteliktedir. Kişileri de. Kanunlar Anayasaya aykırı olamazlar.

Zimbabve (Rodezya)'de çöküşe giden ırkçı rejimin son çırpınışları

Geçtiğimiz günlerde Almanya'nın Köln şehrinde Zimbabve Halkıyla Dayanışma Toplantısı yapılmıştır. Toplantıda, AYDINLIK dergisi adına Yıldırım Dağyeli, Türkiye emekçilerinin işlediği "Yaşasın Zimbabve ve Türkiye Halklarının Dostluğu" yazılı bakır bir tepsiyi ZANU Merkez Komitesi üyesi Kangai'ye vermiştir. Bu olay militan bir hava yaratmış ve salonda bulunanların büyük sevgi gösterilerine yol açmıştır.

Mayıs ortasından bu yana Zimbabve sorunu alabildiğine alevlenmiş bulunuyor. Son olaylar zinciri, Rodezya'daki gayrimeşru ırkçı azınlık rejiminin 15.5.1977'de Zambiya'ya gönderdiği bir tehdit notasıyla başladı. "Gerilla baskınları sürerse Rodezya Ordusu'nun Zambiya'ya saldıracağını" bildiren bu küstah mektuba Zambiya'nın cevabı, Rodezya'ya karşı savaş durumuna geçtiğini açıklamak oldu. Zambiya-Rodezya sınırındaki durumun iyice gerginleşmesinden sonra, İan Smith yönetiminin silahlı kuvvetleri 29 Mayıs'ta ansızın dönüp Mozambik'e karşı son bir yıl içindeki üçüncü büyük taarruzlarına giriştiler. Napalm bombası kullanan savaş uçakları ve helikopterlerle desteklenen istilacılar, bizzat kendi itiraflarına göre Mozambik sınırından 95 kilometre içeri girdiler ve Mapai kasabasını işgal ettiler. Sadece askeri hedeflere değil, çiftliklere, okullara, tren istasyonlarına da saldıran ve sivil halkı, silahsız köylüleri ve mülteciileri vahşice katleden ırkçı caniler, Mozambik Halk Kurtuluş Kuvvetleri tarafından yoğun çarpışmalardan sonra püskürtüldüler. 2-3 Haziran gecesi ise, bu sefer Botsvana'nın kuzey-doğusundaki Kayungula askeri üssü saldırıya uğradı. Botsvana Dışişleri Bakanı geçen hafta yaptığı bir konuşmada, Rodezya silahlı kuvvetlerinin ülkesine karşı daha büyük provokasyonlara girişmesinden endişe duyduğunu söyledi.

Bu korsanlıklar, tarihi bakımdan yokolmanın eşiğine gelmiş bir gücün son çılgınlıklarını meydana getirmektedir.

Salisbury rejimi, son saldırılarla üçlü bir amaç gütmektedir:

(a) Özellikle ateş hattı ülkelerini yıldırarak Zimbabve özgürlük savaşçılarını sonuna kadar desteklemekten vazgeçirmek ve kısmi bir pazarlığa razı etmek.

(b) Zimbabve halkının temsilcileriyle görüşmekte olan İngiliz-Amerikan arabuluculuk heyetine kendini güçlü göstermek ; davanın henüz kaybedilmemiş olduğu izlenimini yaratarak aşırı tavizleri önlemek ve zaman kazanmak.

(c) Nihayet, Zimbabve halkının kurtuluş mücadelesini ateş hattı ülkeleriyle Rodezya arasında bir savaşa dönüştürmek. Bu savaşta ateş hattı ülkelerini silah ve donatım ihtiyaçları bakımından Sovyetler Birliği'ne avuç açmaya itmek. Böylece sosyal- emperyalistleri daha fazla meselenin içine sokmak ve Amerika'ya kendi "vazgeçilmezliğini" ispatlamak.

Bütün bu tertiplere karşı ezilen dünyanın bir paha biçilmez silahı vardır: Birlik, birlik, gene birlik. Gelişmeler, iki süper devlete karşı saf tutanların, bu silahı sıkıca kavradıklarını gösteriyor. Mozambik ve Botsvana'nın uğradığı saldırılardan sonra, Birleşmiş Milletler'deki bütün Afrika heyetleri ortak bir açıklamayla Rodezya yönetimini mahkum ettiler ve "Zimbabve'nin Smith rejiminin kanlı ellerinden kurtarılması için en güvenilir yolun silahlı mücadelenin yoğunlaştırılması olduğunu" belirttiler. Ateş hattı ülkelerinin Savunma ve Güvenlik Bakanları, Mayıs sonunda toplanarak, Zimbabve ve Namibya kurtuluş örgütlerini kararlılıkla desteklemeye devam edeceklerini, Rodezya ve Güney Afrika'nın içlerinden herhangi birine tekrar saldırması halinde de birlikte karşı koyacaklarını ilan ettiler. Afrika'nın birliği sadece ırkçı saldırganları geriletmekle kalmamakta ; süper devletlerin müdahalesine karşı da sağlam bir set oluşturmaktadır. Çünkü meselenin Afrika'nın kendi gücüyle halledilmesi, özellikle Rus ya'nın kendi sözde " yardım" larını bulunmaz bir nimet gibi takdim edememesi demektir.

Afrika'da fırtına ekenler, kasırga biçeceklerdir.

KISA DÜNYA HABERLERİ

SİYAH AFRİKA AYAĞA KALKIYOR

ZİMBABVE

ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) Başkanı Robert Mugabe, geçenlerde Kenya'da yayınlanan Sunday Nation gazetesine verdiği bir demeçte, "Bize yardım edenlerin sonradan başımıza efendi kesilmelerine asla izin vermeyeceğiz" dedi. Mugabe sözlerine şöyle devam etti: "Biz, hiçbir ülkenin, hiçbir yabancı gücün parmağına dolayamayacağı bir bağımsızlık istiyoruz. Bağımsızlık, Zimbabve halkına kendi kaderini tayin etme hakkını, nerden gelirse gelsin ve hangi biçime bürünürse bürünsün hiçbir baskı veya zorlama olmaksızın kendi siyasetini tesbit etme hakkını kazandıracaktır." Aynı zamanda Yurtsever Cephe'nin de liderlerinden biri olan Mugabe, Zimbabve halkının Kübalıları "yardıma" çağırmayı düşünüp düşünmediği konusundaki bir soruya ise şöyle cevap verdi: "Hayır. Biz, savaşın bizim tarafımızdan sürdürülmesi gerektiğine inanıyoruz. Bu savaş bizim savaşımızdır, bu mücadele bizim mücadelemizdir. Zimbabveliler düşmanı kendileri yenmek ve yoketmekten gurur duyacaklardır... Kimseye böyle bir çağrıda bulunmayacağız."

ZAMBİYA

ZAMBİYA'da iktidarda bulunan Birleşik Milli Bağımsızlık Partisi'nin (UNIP) Merkez Komitesi üyesi Reuben Kamanga, Zambia Daily Mail gazetesinin kendisiyle 25 Mayıs'ta yaptığı bir röportajda, Afrika'nın, kıtayı hakimiyetleri altına almaya çalışan süper devletler arasındaki bir çatışma ve rekabet alanı haline geldiğini söyledi. UNIP Merkez Komitesi'nin Siyasi, Anayasal, Hukuki ve Dışişleri Komitesi'nin başkanlığını yapan Kamanga, süper devletlerin hamlelerine karşı koymak için Afrika hükümetlerinin bölgesel grupları güçlendirmeleri, bu temel üzerinde kıta çapında işbirliğini geliştirmeleri, Afrika Birliği Örgütünü takviye etmeleri ve bloksuzluk hareketini desteklemeleri gerektiğini belirtti. Kamanga son olarak Afrika hükümetlerini, yabancı ülkelere ve süper devletlere fazla bel bağlayarak, onlara iç işlerine karışma fırsatı vermemeleri için de uyardı.

SOMALİ

SOMALİ Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Abdurrahman Cama Barre, 23 Mayıs'ta verdiği bir demeçte, Zimbabve ve Namibya'nın kurtuluşunun ancak silahlı mücadele yoluyla gerçekleşebileceğini söyledi. Barre, Smith ve Vorster rejimlerinin son saldırılarıyla 16-18 Mayıs'ta Maputo'da toplanan uluslararası konferansa güçlerini ispatlamak istediklerine, ama sadece bütün dünyanın öfke ve nefretini toplamakla kaldıklarına dikkati çekti.

SUDAN

SUDAN Dışişleri Bakanlığı, 23 Mayıs tarihinde yayınladığı bir bildiriyle, Smith rejiminin Zambiya'ya yöneltiği tehditleri mahkum etti. Sudan Haber Ajansı'nın duyurduğu bildiride şöyle deniyor: "Zimbabve halkının silahlı mücadelesi, canalıcı bir aşamaya girmiştir ve ırkçı Smith rejimi üzerindeki uluslararası baskılar gün geçtikçe artmaktadır. Bu şartlarda Smith, Zambiya'nın bu kurtuluş mücadelesini desteklediği gerekçesiyle Zambiya'yı istila tehdidinde bulunmuştur. Sudan Dışişleri Bakanlığı bu tehdidi şiddetle kınar. Sudan, kararlılıkla kardeş Zambiya'nın yanında yer almaktadır ve Zambiya'ya her çeşit maddi ve askeri yardımda bulunmaya hazırdır."

MORİTANYA

MORİTANYA İşçi Birliği'nin Altıncı Kongresi, Zaire hükümeti ve halkının saldırıya karşı mücadelesini destekleyen bir karar tasarısını kabul etti. Moritanya'nın başkenti Nuakçot'ta yayınlanan Şaab gazetesinin bildirdiğine göre karar tasarısı Zaire işçilerinin istilacılara karşı zaferini kutluyor ve bütün Afrika ülkelerini, Afrika'nın birliğini yıkma girişimlerine karşı birleşmeye çağırıyor.

PODGORNİ'NİN TASFİYESİ ve YENİ SOVYET ANAYASASI

Yeni Çar Brejnev ve generalleri

Ta 1956'dan bu yana Sovyet revizyonizminin elebaşılarından olan Nikolay Podgorni, Mayıs'ın son haftası içinde ansızın bütün görevlerinden uzaklaştırıldı. Kremlin yöneticileri arasındaki mücadeleden, Brejnev galip çıktı. Çekoslovakya ve Angola istilalarının başkomutanı, "sınırlı egemenlik" teorisyeni Brejnev, Kremlin'deki en saldırgan kliğin liderdir. O'nun en hararetli destekçileri ise şunlardır: KGB yöneticisi, Sovyet emekçilerinin baş celladı Andropov. Sovyet açık-deniz savaş filosunun mimarı, eski çarlardan devraldığı İstanbul ve Çanakkale Boğazlarını fethetme rüyasıyla yaşayan Gorçkov. Ve Rusya için "büyük tarihi taarruz" anının geldiğini savunan, diğer revizyonist partilerin Moskova'ya itaati konusunda ise en katı tavrı alan Suslov, Ponomarev, Zaradov gibileri. Sosyal-emperyalizmin buhranının çözümünü daha hızlı bir yılmada arayanlar, işte bunlardır. Birçok belirti, bu kliğin dünya hegemonyası mücadelesinde yeni yeni saldırılara girişmek için bütün iktidarı kendi ellerinde merkezileştirmeye çalıştığını göstermektedir.

Bunun birinci kanıtı, iktisadi konulardaki tartışmadır. Çeşitli gözlemcilerin belirttiği gibi Podgorni, son zamanlarda tarım ve hafif sanayi alanındaki yoklukların baş sorumlusu olarak Brejnev'i göstermeye başlamıştı. Bu, dolaylı olarak Rusya'nın çok yüksek silahlanma hızının eleştirilmesi anlamına geliyordu. Çünkü tarım ve hafif sanayi dallarındaki buhranın baş nedeni, silah üretimine ve savaş hazırlığıyla ilgili diğer ağır sanayi dallarına tanınan mutlak öncelikir. Podgorni'nin tasfiyesi, Brejnev'in saptadığı bugünkü çılgın silahlanma hızının sürdürüleceğine işaret etmektedir.

İkinci olarak, Podgorni'nin son zamanlarda Sovyetler Birliği'nin Ortadoğu ve Afrika'da uğradığı başarısızlıklardan sorumlu tutulduğu anlaşılmaktadır. Podgorni'ye bu suçlamayı yöneltenler, Rusya'nın bu bölgelerde şimdiye kadar elde ettiği mevzilerle yetinmeyen ve çok daha büyük ihtiraslar taşıyan kimselerdir. Bu açıdan Kremlin'deki son değişiklikler, sosyal-emperyalistlerin ülkemizi de pençelerine almak için daha çok çaba sarfetmelerini beraberinde getirecektir.

Üçüncü olarak, Podgorni ile birlikte Merkez Komitesi sekreterlerinden Katuşev'in de görevden alınmış olması anlamlıdır. Katuşev'in kabahati, Sovyetler Birliği'nin "Doğu Avrupa ile ilişkilerini istenen şekilde tanzim edememiş olması" dır. Bu sözlerin ardında yatan şey, Doğu Avrupa'da gelişen muhalefet hareketlerinden ve bizzat bazı Doğu Avrupa ülkelerindeki revizyonist iktidarların şikayetlerinden Moskova'nın duyduğu endişedir. Katuşev'in yerine getirilen Rusakov ise Brejnev kliğinin adamıdır. Kendisine verilen görev, Doğu Avrupa'daki bütün kıpırdanışları bastırarak Sovyet sömürü ve tahakkümünü daha da ağırlaştırmak olacaktır.

Dördüncü ve çok önemli bir nokta, Podgorni'nin tasfiyesinin, yeni Sovyet anayasa taslağının tamamlanmasıyla aynı anda gerçekleşmesidir. 1936 Stalin anayasasının yerini alacak olan bu taslağın hazırlanması, on yıldır Sovyet yöneticileri içindeki şiddetli çatışmalar yüzünden gecikiyordu. Şimdi Pravda' nın ve TASS ajansının yapmaya başladıkları açıklamalara göre yeni anayasanın birinci temel fikri, "proletarya diktatörlüğü döneminin sona erdiğinin" ve SSCB'nin sözümona "bütün halkın devleti" olduğunun ilan edilmesidir. Bu, proletarya diktatörlüğünden burjuva diktatörlüğüne geri dönüşün yasallaştırılmasını ifade etmektedir. Diğer üç önemli ilke ise şunlardır: (a) Sosyal-faşizmin ağırlaştırılması anlamına gelen "sosyalist hukuk düzeninin mükemmelleştirilmesi". (b) Dış siyasette "uluslararası işbölümü"ne geniş yer verilmesi, yani emperyalist iktisadi sömürü faaliyetlerinin yoğunlaştırılması. (c) "Anayurt savunmasının güçlendirilmesi" adı altında, bütün Sovyet ekonomisinin ve toplumunun daha fazla askerileştirilmesi. İşte kazanan kliğin yeni ideolojik-siyasi programı budur. Bu program, Brejnev'in ve hempalarının giderek azgınlaşan yayılmacı faaliyetlerini yansıtmaktadır.

Brejnev, günümüzün Hitler'idir; dünya barışını korumak için O'nun "iyi niyetine" bel bağlamanın, 1938' de Münih'te Çembırlayn'ın yaptığı gibi Hitler'in "iyi niyetine" bel bağlamaktan zerrece farkı yoktur. "Hitler 'inki gibi bir faşist devlet, bütün siyasi ve askeri hayatını, doğduğu andan başlayarak taarruz üzerine inşa eder; taarruz durdu mu, kendi hayatı da durur." (Mao Zedung, "İkinci Dünya Savaşının Dönüm Noktası", Seçme Eserler-III, s. 118, Aydınlık Yayınları) Halen yükselme döneminde olan Sovyet sosyal-emperyalizmi içindeki mücadeleleri taarruzdan yana kliklerin kazanması normaldir. Aynı olaylar, İkinci Dünya Savaşı öncesinde Almanya'da Hitler-Göring-Göbbels kliğinin, Japonya'da da Tojo kliğinin rakiplerini altederek yükselmesi şeklinde görülmüştür. Ama bu saldırgan kliklerin iktidara gelmesi, Alman ve Japon faşizmini çökmekten kurtaramamış, tam tersine son tahlilde bu çöküşü daha da hızlandırmıştır. Brejnev kliğinin başını çektiği Sovyet sosyal-emperyalizmi de bu kaderden kurtulamıyacaktır. Göründüğü güçlü olan Sovyet sosyal-emperyalizmi, özünde koftur. Sırf Podgorni'nin tasfiyesi olayında ortaya dökülen meseleler (iktisadi gerilik ve buhran, dünya halklarının uyanışı, Doğu Avrupa ülkelerinin direnişinin artması), Yeni Çarların nasıl diken üzerinde oturduklarını göstermektedir. Gerçekten güçlü olanlar bir iki süper devlet değil, dünya halklarıdır. Onlar, başında kim olursa olsun Sovyet sosyal-emperyalizmini de, Amerikan emperyalizmini de yere çalacaklardır.

bir kurt masalı

SOVYET DANIŞMANLARININ SUDAN'DAN ATILMASI ÜZERİNE YENİ ÇARLARIN YALANLARI

Sosyal-emperyalistlerin, boyun eğdirmek için yapmadıklarını bırakmadıkları ve pençelerine aldıklarını sandıkları ülkelerden paldır küldür kovulmaları, genellikle eğlenceli olaylara yolaçıyor. Bu vesileyle dünya siyaset edebiyatı, yeni yeni yalan şaheserleri ve kurt masalları kazanıyor. Sudan Hükümeti, 12 Mayısta aldığı bir kararla, ülkesindeki bütün Sovyet askeri uzman ve danışmanlarını kapı dışarı etti. Yeni Çarların Sudan'a altı yıl süreyle uyguladıkları baskı ve sömürünün doğurduğu bu eylem, Sovyet basınında ilkönce sessizlikle karşılandı. Derken 22 Mayıs tarihli Pravda, biraz cesaretini toplayarak durumu Sovyet halkına şöyle duyurdu:

Sudan Hükümeti durup dururken bir "anti-Sovyet kampanya" başlatmış, Sovyetler Birliği'nin "dış siyasetini tahrif etmiş", "SSCB ile Sudan arasındaki ilişkilerin havasını zehirlemiş" ve "Sovyetlere düşmanlığı körüklemiş"... Bunun üzerine "Sovyet uzmanlarının bu ülkede daha fazla kalmaları anlamsız hale gelmiş ve tabii geri çağrılmışlar." (Altını biz çizdik)

Demek ki üç haftadır bütün dünya radyoları, haber ajansları, gazeteler, dergiler hep gerçekleri tersyüz ediyorlarmış! Meğerse aslında Sovyet subayları Sudan'dan çıkarılmamış, kendi ülkeleri tarafından "geri çağrılmışlar"! Üçüncü Dünya ülkelerini güçsüz ve aciz göstermeye çalışan Rusya'nın süper devlet gururunu koruma arzusu, işte böyle saçmalıklara dönüşüyor. İş bununla kalsa gene iyi. Ama daha tehlikeli yalanlar da var. Moskova'nın 6 Mayısta çeşitli Arap başkentlerine gönderdiği bir nota şöyle: Güya Sudan ve "diğer emperyalist ve gerici güçler", Addis Ababa yönetimini devirmek için Etyopya'ya karşı askeri bir saldırıda bulunmaya hazırlanıyorlarmış...

Bu hikaye daha önce Mısır için uydurulmuştu. Mısır, Sovyet uzmanlarını 1972'de sınırdışı etmiş, 1975'te de Sovyetler'le olan "Dostluk ve İş-birliği" anlaşmasını feshedip Rus donanmasının liman kolaylıklarını kaldırmıştı. Bundan bir buçuk ay önce, yani 24 Nisanda Sovyetler, çeşitli Arap başkentlerine gene bir nota göndermişlerdi. Bu notada Mısır'ın Libya'ya saldırmaya hazırlandığı iddia ediliyordu. Notayı alan Arap ülkeleri derhal Mısır'ı haberdar ettiler. Bunun üzerine Mısır Dış İşleri Bakanı İsmail Fehmi, Kahire'deki Sovyet elçisini çağırarak mektubu ve gerçekleri yüzüne vurdu. Mısır basınında bu nota, Rusya'nın Libya'yı vesayet altına alma ve siyonizme karşı mücadelenin önemli bir anında Arap saflarını bölme manevrası olarak nitelendirildi. Mısır Arap Sosyalist Birliği Partisi ise, 28 Nisanda yayınladığı bir bildiriyle, Rusya'nın kendi kendisini Arap ulusunun bir bölümüne koruyucu tayin etme girişimini teşhir etti. Bildiride ayrıca, kardeş Arap ülkeleri arasında çıkabilecek her anlaşmazlığın Arap halkı tarafından yabancı müdahalesi olmaksızın çözüleceği belirtiliyordu.

Şimdi Moskova'nın Sudan'a yöneltti iftira, Mısır-Libya ilişkilerinde daha önce giriştiği bu provokasyonun kötü bir kopyası olarak karşımıza çıkıyor. Kremlin, Angola'da, Zaire'de, Kuzey Afrika'da denediği taktiği aynen uygulamaya çalışıyor. Kızıl Deniz bölgesinde: Üçüncü Dünya ülkelerini "ilericiler" ve "gericiler" olarak bölüp, sözümona "ilerici"leri kanadı altına çekmek.

Şu sıralarda Moskova'ya göre "gerici" olmanın ölçüsü ise, ülkenizdeki Sovyet uzman ve danışmanlarını kapının önüne koymak.